

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๖๖/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๑๑/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๔ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

นายเจเต็น อนันตบริพงษ์ ที่ ๑
นายสุไลมาน หมัดยูลีสะ ที่ ๒
นายสุรียา หว่าหล่า ที่ ๓
นางสุไร๊ะห์ โต๊ะหลี ที่ ๔
นายเจหมัด สังข์แก้ว ที่ ๕
นายสาลี มะประสิทธิ์ ที่ ๖
นายมะแอ พรหมอินทร์ ที่ ๗
นางมลิยะ หีมมูเด็น ที่ ๘
นายสักการิยา มะหวังเอียด ที่ ๙
นายตอเหต เล็นอาลามีน ที่ ๑๐
นายคอเบต หมัดเมาะ ที่ ๑๑
นายมุฮัมหมัดซัดตารี มะหะจิ ที่ ๑๒
นางขอ เหล็มน้อย ที่ ๑๓
นายวิโรจน์ สะอู ที่ ๑๔
นายรอฟัด หัตยุมสา ที่ ๑๕
นายวิทวัส มะเด ที่ ๑๖
นายโสะ หล่าโสะ ที่ ๑๗

ผู้ฟ้องคดี

สืบมา

/นายรอเดิน...

สภารวทอ หญิง

25/11/55

(บริยา นิลพรหม)

ระหว่าง

นายรอติน หมะประสิทธิ์ ที่ ๑๘

นายบรรจง นะแส ที่ ๑๙

นายกิตติภพ สุทธิสว่าง ที่ ๒๐

นางสาวศุภวรรณ ชนะสงคราม ที่ ๒๑

นางสาวทัศนีย์ รุ่งเรือง โดยนางหนูป้อม รุ่งเรือง ผู้เข้าแทนที่คู่กรณี

ผู้ถึงแก่ความตาย ที่ ๒๒

นายพิชิต ไชยมงคล ที่ ๒๓

นางสาวสุรัตน์ แซ่จุ่น ที่ ๒๔

นายหะสัน โต๊ะดำหวี ที่ ๒๕

นายอะหมัด โต๊ะหยม ที่ ๒๖

นายรอหีม หวังหล้า ที่ ๒๗

นายเดช เขรัมย์ล่า ที่ ๒๘

นายนาเชช ดุหนิ ที่ ๒๙

นางเล็ก ช่วยบุญญะ ที่ ๓๐

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑

จังหวัดสงขลา ที่ ๒

กระทรวงมหาดไทย ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๕๔/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๕๑/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคนฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๘ เป็นชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในท้องที่ตำบลลิ้นจี่และตำบลสะกอม อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์ (NGOs) ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ เป็นนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์

สำเนาถูกต้อง
/มหาวิทยาลัย...

สืบค้นจาก...

(ปรีชา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองส่วนกลาง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ขณะเกิดเหตุมีตำแหน่งเป็นรองเลขาธิการสหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (สนนท.) ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์และหรือผู้ครอบครองรถยนต์ซึ่งรับจ้างจากกลุ่มผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ และชาวบ้านในพื้นที่อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา รวมทั้งอำเภอใกล้เคียงเห็นว่าการดำเนินการโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ที่ได้รับอนุมัติจากรัฐบาลเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบของรัฐ ทั้งกระบวนการจัดทำประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผู้ได้รับผลกระทบก็กระทำไปโดยไม่ชอบ รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก็จัดทำโดยคลาดเคลื่อนไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริงและมีหลักฐานน่าเชื่อถือได้ว่าผลการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ทรัพยากรท้องถิ่น วิถีชีวิตของชุมชน และต่อสังคมอย่างรุนแรง อันเป็นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชาติที่เสียหายโดยส่วนรวม นอกจากนี้โครงการดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเสียเปรียบต่างชาติ โดยได้รับผลประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๕ ของผลประโยชน์ทั้งหมด ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ จึงร่วมกับประชาชนส่วนใหญ่ในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา รวมทั้งประชาชนในบริเวณใกล้เคียงร่วมกันรณรงค์คัดค้านการดำเนินการโครงการดังกล่าวด้วยวิธีการชุมนุมเรียกร้องและยื่นข้อเสนอดังกล่าวต่อรัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซีย เพื่อพิจารณาทบทวนให้ยกเลิกโครงการดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน อันถือเป็นการใช้สิทธิของประชาชนและชุมชนโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ ร่วมกับประชาชนกลุ่มผู้คัดค้านโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ได้ใช้สิทธิชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ โดยรวมตัวกันเพื่อไปยื่นหนังสือเสนอข้อเรียกร้องให้ทบทวนการอนุมัติโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เนื่องจากคณะรัฐมนตรี รวมทั้งนายกรัฐมนตรีจะจัดให้มีการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ขึ้น ณ โรงแรมเจ.บี. ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ ซึ่งกลุ่มผู้คัดค้านได้ตกลงเดินทางไปในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ เพื่อรอยื่นหนังสือดังกล่าวในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยกำหนดพักรอ ณ สวนหย่อมใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. ในการเดินทางไปชุมนุม

สำเนาถูกต้อง

/กลุ่มผู้ชุมนุม...

สืบตำรวจโทหญิง

(Signature)

(ปริยา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชั้นอุทธรณ์

กลุ่มผู้ชุมนุมได้ใช้รถยนต์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ จำนวน ๒ คัน และตกลงว่าจ้างผู้ฟ้องคดีที่ ๒๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ ให้นำรถยนต์กระบะและรถบรรทุกหกล้อขนส่งของและผู้ชุมนุมจากในพื้นที่ไปสู่สถานที่ชุมนุมดังกล่าวข้างต้น ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ และกลุ่มนักศึกษาผู้มีความเห็นคัดค้านโครงการก่อสร้างท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์ (NGOs) ทราบถึงกำหนดการดังกล่าวแล้ว เห็นว่าเป็นการดำเนินการของกลุ่มชาวบ้าน และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ เป็นเครือข่ายในการดำเนินการ จึงเดินทางไปร่วมชุมนุมและร่วมสังเกตการณ์ในการชุมนุมดังกล่าวด้วย

ในการจัดประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดได้จัดทำแผนรักษาความปลอดภัยการประชุม คณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) หมายเลขอ้างอิง สำนัฯ หลมสน ๐๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยใช้แผนกรกฎและหรือแผนรักษาความสงบแห่งชาติ (รช. ๑๔๑) เป็นแผนแม่บทในการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการอำนวยความสะดวกป้องกันการก่อความไม่สงบเป็นความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหน้าที่ด้วยการใช้กำลังตำรวจ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๒๐/๒๕๔๐ และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต่อมาในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ได้มอบอำนาจให้ พลตำรวจตรี สันฐาน ชยนนท์ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา เป็น “ผู้บัญชาการเหตุการณ์” ในการส่งกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าปฏิบัติการแก้ไขปัญหากว่ามีเหตุการณ์ก่อความไม่สงบเกิดขึ้น และในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ พลตำรวจตรี สันฐาน ได้ออกคำสั่งศูนย์ปฏิบัติการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ที่ ๑/๒๕๔๕ แต่งตั้งผู้ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ตามแผนจนกว่าจะเสร็จภารกิจ ซึ่งในการดำเนินการตามแผนรักษาความปลอดภัยดังกล่าว เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จัดวางกำลัง แนวลาดหนาม และแผงเหล็กกั้นขวางทางเข้าโรงแรมเจ.บี. หาดใหญ่ ไว้ทั้งหมด ๗ จุด โดยมีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีและประชาชนผู้ชุมนุมทั้งหมดทราบ โดยทั่วกันอย่างชัดเจน มีการระดมกำลังตำรวจทั้งในและนอกเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา เพื่อดำเนินการตามแผนรักษาความปลอดภัยประมาณ ๑,๐๐๐ คน และมีการจัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกที่โรงแรมเจ.บี. หาดใหญ่ อันประกอบด้วย พลตำรวจเอก สันต์ ศรุตานนท์ พลตำรวจเอก วิชาชัย ภยลี ผู้บัญชาการและรองผู้บัญชาการระดับสูงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ว่าราชการ

สำเนาถูกต้อง

/จังหวัด...

สืบตำรวจโทหญิง

[Signature]

(ปรีชา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

จังหวัดและรองผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าหน้าที่ระดับสูงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครองอื่นๆ เพื่อพิจารณาสั่งการอนุมัติเห็นชอบการดำเนินการของพลตำรวจตรี สันฐาน ผู้บัญชาการเหตุการณ์ตามแผนอีกด้วย ต่อมา ในเวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา ของวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๖ คนขับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ และประชาชน นิสิต นักศึกษา กลุ่มผู้ร่วมชุมนุมได้เดินทางมาถึงอำเภอบางใหญ่ จังหวัดสงขลา ในระหว่างการเดินทาง มีรถยนต์อำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ตำรวจขับนำขบวนมาทางถนนเพชรเกษม ขบวนได้เดินทางมาจนกระทั่งถึงทางเข้าถนนจตุรทิศ บริเวณวงเวียนน้ำพุอำเภอบางใหญ่ จังหวัดสงขลา ปรากฏว่าไม่อาจเดินทางต่อไปจนถึงสวนหย่อมที่ได้กำหนดนัดไว้ก่อนหน้านี้ได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตั้งแผงเหล็กและตั้งแถวปิดกั้นอยู่บนคอสะพานจตุรทิศสูงอุทิศ ปิดขวางถนนจตุรทิศ โดยจุดสกัดกั้นดังกล่าวอยู่ห่างจากโรงแรมเจ.บี. ประมาณ ๔๐๐ เมตร กลุ่มผู้ชุมนุมจึงได้หยุดขบวนอยู่ ณ จุดดังกล่าวเพื่อรอให้ตัวแทนของรัฐบาลเข้าเจรจาทันทีให้กลุ่มผู้ชุมนุมเดินทางไป ณ สวนหย่อม อันเป็นจุดนัดหมายที่ได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว ในการหยุดรถดังกล่าวเนื่องจากเป็นเวลาพลบค่ำ ได้เวลารับประทานอาหารเย็น และชาวบ้านบางส่วนที่นับถือศาสนาอิสลาม รวมทั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ได้ผลัดเปลี่ยนกันประกอบพิธีละหมาด ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้เดินทางมาเองต่างหากจากกลุ่มผู้ชุมนุม โดยเดินทางมาร่วมกับเจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์ (NGOs) คนอื่นจากหลายองค์กรเพื่อมาสังเกตการณ์ ในระหว่างที่กลุ่มผู้ชุมนุมอยู่ระหว่างการรับประทานอาหารพักรอเวลาและประกอบพิธีละหมาดข้างต้น และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้อยู่ร่วมสังเกตการณ์อยู่นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับคำสั่งจากพลตำรวจตรี สันฐาน ได้ใช้กำลังเข้าสลายกลุ่มชุมนุม โดยมีเจตนาให้กลุ่มผู้ชุมนุม รวมทั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ ยุติการชุมนุมคัดค้านและยื่นหนังสือร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรี กรณีการก่อสร้างท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซไทย - มาเลเซีย ทั้งๆ ที่ยังไม่มีเหตุตามกฎหมายอย่างเพียงพอ อันจะเป็นเงื่อนไขให้มีคำสั่งและปฏิบัติการตามคำสั่งในการเข้าสลายการชุมนุมได้ เพราะในขณะที่มีการสลายการชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ และกลุ่มผู้ชุมนุมได้หยุดรอผลการเจรจากับตัวแทนของรัฐบาลอยู่บริเวณหน้าแผงกั้นอย่างสงบ มิได้ทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ ล้วงล้ำแผงกั้นจราจรหรือก่อความวุ่นวายอื่นใด ซึ่งเป็นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่ปรากฏว่า

คำเนาถูกต้อง

/เจ้าหน้าที่...

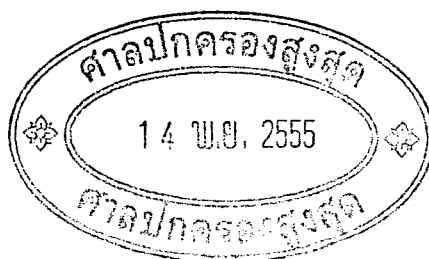
สืบตำรวจโท หดิว

(ปรีชา นิลพรรณ)

เจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกลับเป็นฝ่ายละเมิดรัฐธรรมนูญ ด้วยการขัดขวางการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานในการชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธของประชาชน โดยการสั่งการและดำเนินการใช้กระบองและไล่เป็นอาวุธเข้าผลักดัน ทบตีทำร้ายร่างกายและทำลายรถยนต์ที่เป็นพาหนะเดินทางในการชุมนุม เพื่อสลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีและประชาชนผู้ร่วมชุมนุม ตลอดจนรุกไล่ตีผู้ชุมนุมที่แตกหนีไปอีกเป็นระยะทางไกลอย่างต่อเนื่อง ทั้งๆ ที่ตามแผนรักษาความปลอดภัย ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่รัฐใช้มาตรการแก้ไขปัญหาการชุมนุมอย่างเป็นขั้นตอนจากเบาไปหาหนัก และตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ได้กำหนดหลักการและแนวทางการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในการชุมนุมเรียกร้องไว้ว่า ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการโดยใช้หลักเมตตาธรรมควบคู่กับหลักนิติธรรม แต่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยการชุมนุมในคดีนี้กลับมิได้ใช้มาตรการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผน ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยได้ร่วมกันออกคำสั่งและดำเนินการใช้กำลังสลายการชุมนุม ซึ่งเป็นมาตรการที่รุนแรงเกินขอบเขตแห่งความจำเป็น อันเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ และประชาชน นิสิต นักศึกษา ไม่อาจใช้สิทธิชุมนุมเพื่อยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีได้ตามความประสงค์ จึงเป็นการล่วงละเมิดสิทธิชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรองไว้ เป็นความเสียหายที่ไม่อาจกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แม้ว่าความเสียหายดังกล่าวจะไม่มีสิ่งใดทดแทนกับสิทธิชุมนุมที่เสียไป แต่เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานและมีให้เป็นเยี่ยงอย่างในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ชุมนุมโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ จึงขอเรียกร้องค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงินคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท และการกระทำดังกล่าวยังเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้รับความเจ็บ รวมทั้งเป็นเหตุให้รถยนต์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ ได้รับความเสียหายและทำให้ขาดประโยชน์อันพึงได้รับจากการได้ใช้รถยนต์ดังกล่าว

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคน ดังนี้ (๑) ค่าเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิในการชุมนุมให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ (ที่ถูกคือ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔) เป็นเงินคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

สำเนาถูกต้อง
(๒)...

[Signature]

สืบตำรวจโท หญิง

(ปรีชา นิลพรหม)

(๒) ค่าเสียหายจากการได้รับบาดเจ็บแก่ร่างกายและจิตใจให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ เป็นเงิน ๔,๑๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ เป็นเงิน ๙,๔๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๕ เป็นเงิน ๑๗,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เป็นเงิน ๔,๑๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๗ เป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๘ เป็นเงิน ๑๒,๖๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ เป็นเงิน ๓,๙๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๐ เป็นเงิน ๑๙,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๑ เป็นเงิน ๓๘,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ เป็นเงิน ๑๓,๐๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท (๓) ค่าเสียหายที่เกิดกับรถยนต์และค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ เป็นเงิน ๒๕๓,๒๘๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๕ เป็นเงิน ๙๗,๔๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๖ เป็นเงิน ๑๑๘,๔๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๗ เป็นเงิน ๑๗๔,๔๓๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๘ เป็นเงิน ๑๙๖,๔๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๙ เป็นเงิน ๑๔๙,๑๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ เป็นเงิน ๔๑๒,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามต้องร่วมกันหรือแทนกันชดใช้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคน เป็นเงิน ๒,๐๒๐,๒๖๐ บาท

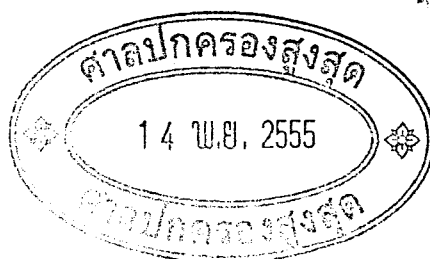
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินค่าเสียหายของผู้ฟ้องคดีแต่ละคนตามข้อ ๑ นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคน

๓. ขอให้ศาลคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคน

ศาลปกครองชั้นต้นได้สวนคู่กรณีและมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาสั่งรับหรือไม่รับคำฟ้องแล้ว เห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามและเจ้าหน้าที่ตำรวจตามแผนรักษาความปลอดภัยการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ในการวางกำลัง แนวลวดหนาม และแผงเหล็กกัน และจัดตั้งศูนย์อำนวยการร่วมเพื่อสั่งการอนุมัติเห็นชอบการดำเนินการของผู้บัญชาการเหตุการณ์ เป็นไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความสงบ ป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น รวมตลอดถึงรักษาความปลอดภัยให้บุคคลสำคัญด้วย จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจทางปกครอง ซึ่งเป็นการกระทำในทางปกครองที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง และความเสียหายที่เกิดจากการกระทำในส่วนนี้ต่อผู้ฟ้องคดีในอันที่ไม่อาจใช้สิทธิข่มขู่เพื่อยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรี อาจกำหนดค่าบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนการกระทำต่อมาที่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุมผู้ชุมนุมบางส่วน เนื่องจากได้มีการเปลี่ยนสถานที่ที่จัดให้ผู้ชุมนุมพักอยู่ โดยแจ้งให้

สำเนาถูกต้อง

/ฝ่ายผู้ชุมนุม...

สืบตำรวจโทหญิง

[Signature]

(ปรีชา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ฝ่ายผู้ชุมนุมทราบแล้ว แต่ผู้ชุมนุมไม่ได้หยุดอยู่ที่ที่จัดเตรียมไว้ ณ บริเวณที่ว่างข้าง
ธนาคารกรุงไทย สาขานนเพชรเกษม อำเภอหาดใหญ่ แต่ได้เคลื่อนเข้ามาที่สะพานจุดบุญสูงอุทิศ
ซึ่งเป็นจุดสกัดที่วางไว้ตามแผนรักษาความปลอดภัย เป็นการใช้อำนาจตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาในอันที่จะปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งการสลายการชุมนุมก็เป็นส่วน
ของวิธีการและขั้นตอนในการจับกุม การจับกุมและการสลายการชุมนุมในเหตุการณ์นี้
จึงมิใช่การกระทำทางปกครอง แต่เป็นการกระทำในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพราะมี
วัตถุประสงค์เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดไปลงโทษ และข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจง
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าได้มีการดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกจับกุมแล้ว ความเสียหายที่เกิดขึ้น
กับผู้ฟ้องคดี อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีในส่วนนี้จึงไม่อาจกำหนดค่าบັงคับได้
จึงมีคำสั่งรับคำฟ้องตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ที่ให้ศาลกำหนดค่าบັงคับ
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ไม่อาจใช้สิทธิชุมนุมเพื่อยื่นหนังสือต่อ
นายกรัฐมนตรีไว้พิจารณา และไม่รับคำฟ้องตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐
ที่ให้ศาลกำหนดค่าบັงคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายจากการได้รับบาดเจ็บและ
ค่าเสียหายของทรัพย์สินอันเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณา โดยให้คืน
ค่าธรรมเนียมศาลในส่วนของค่าเสียหายดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับ
คำฟ้องบางประเด็นไว้พิจารณาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด ต่อมา ศาลปกครองสูงสุด
มีคำสั่งที่ ๗/๑๓/๒๕๕๗ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วน
ราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจ
หน้าที่ ๕ ประการ คือ (๑) รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี
พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ
(๒) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและตามกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับ
ความผิดอาญา (๓) ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม รักษาความปลอดภัยในชีวิตและ
ทรัพย์สินของประชาชน และให้บริการแก่สังคมในอำนาจหน้าที่ของกรมตำรวจ (๔) รักษา
ความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมาย
กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมตำรวจหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย
อำนาจหน้าที่ดังกล่าวในข้อ (๑) (๒) (๓) และ (๔) เป็นอำนาจหน้าที่ตามกระบวนการยุติธรรม

สำเนาถูกต้อง

/ทางอาญา...

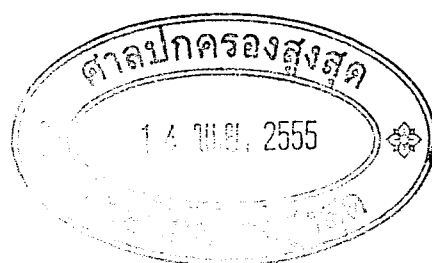
ส.บ.ค.ว.ท.ท.ท.

2/1/55

(ปรีชา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ทางอาญา เพราะจะต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ส่วนที่เป็นอำนาจหน้าที่ทางปกครองมีอยู่เพียงประการเดียว คือ ในข้อ (๕) เช่น อำนาจหน้าที่ของกองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ในการออกใบอนุญาต และการวางระเบียบการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน กฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์ กฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ ฯลฯ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นต้น ดังนั้น การจัดทำแผนรักษาความปลอดภัยการประชุมคณะรัฐมนตรี การแต่งตั้งผู้ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ตามแผนรักษาความปลอดภัย ตลอดจนการจัดวางกำลัง แนวลาดหนาม และแผงเหล็กกั้น และการจัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกเพื่อส่งการอนุมัติเห็นชอบของผู้บัญชาการเหตุการณ์ ซึ่งเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในราชอาณาจักร จึงมิใช่การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในทางปกครองดังที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย แต่เป็นการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานเจ้าพนักงานตำรวจในกรณีดังกล่าวคือ ศาลยุติธรรม และการกระทำได้กล่าวเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกับการจับกุมและการสลายการชุมนุมโดยไม่อาจแยกออกจากกันได้ เพราะหากไม่มีการกระทำได้กล่าว ก็ไม่สามารถจับกุมหรือสลายการชุมนุมได้ เมื่อศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าการจับกุมและการสลายการชุมนุมเป็นการกระทำในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม แต่กลับเห็นว่าการกระทำก่อนหน้านั้นเป็นการกระทำในทางปกครอง และอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง จะทำให้เขตอำนาจของศาลยุติธรรมและศาลปกครองทับซ้อนกัน ซึ่งไม่ใช่เจตนารมณ์ของกฎหมาย และก่อนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคนจะยื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้ยื่นฟ้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอก สันต์ ศรุตานนท์) รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอก ธวัชชัย ภัยลี) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา (พลตำรวจตรี สันฐาน ชยนนท์) และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติตามคำสั่งกรณีปราบปรามการชุมนุมคัดค้านโครงการท่อก๊าซไทย – มาเลเซีย ณ บริเวณหน้าโรงแรมเจ. บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา) โดยอาศัยข้อเท็จจริงอันเป็นมูลเหตุเดียวกันกับคดีนี้ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง

ไม่รับ...
สำเนาถูกต้อง

ผู้ตรวจการโทหญิง

(ปริษา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา โดยวินิจฉัยว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันเป็นการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่ใช้การกระทำทางปกครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๔๑๘/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๔๙๕/๒๕๔๖ ศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบที่จะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาเช่นเดียวกัน นอกจากนั้น เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับพวก รวม ๒๕ คน ได้นำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเดียวกันนี้ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดสงขลา ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๑๘/๒๕๔๖ โดยฟ้องพลตำรวจเอก สันต์ ศรุตานนท์ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขณะเกิดเหตุ กับพวกซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ขณะเกิดเหตุรวม ๓๘ คน ในคดีอาญา ตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๙๐ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๒๐๗ มาตรา ๒๐๘ และมาตรา ๒๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งศาลจังหวัดสงขลาได้มีคำสั่งให้ไต่สวนมูลฟ้อง แสดงว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม และการฟ้องเรียกค่าเสียหายคดีนี้ถือได้ว่าเป็นการฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งต้องยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดสงขลา ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงเห็นว่าศาลปกครองไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งคดีนี้ ศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบที่จะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา

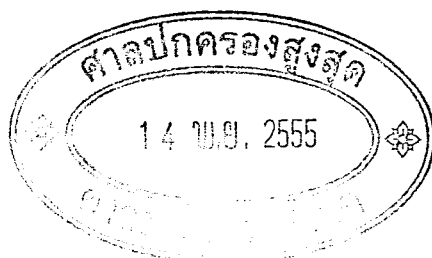
การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ตลอดจนเจ้าพนักงานตำรวจในคดีนี้ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เนื่องจากการชุมนุมอันเป็นมูลเหตุแห่งการฟ้องคดี ผู้ชุมนุมคัดค้านนโยบายของรัฐบาลได้ทำการชุมนุมโดยฝ่าฝืนกฎหมาย กล่าวคือ การชุมนุมมิได้เป็นไปโดยสงบและปราศจากอาวุธ ตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่เป็นการชุมนุมในลักษณะฝ่าฝืนกฎหมาย ใช้ความรุนแรง ขัดคำสั่งของเจ้าพนักงานตำรวจที่สั่งให้ยุติการเคลื่อนย้ายกำลังของผู้ชุมนุมไปยังบริเวณกำหนดหวงห้าม ใช้กำลังประทุษร้ายเจ้าพนักงานตำรวจที่ไปรักษาความสงบ มีและพกพาอาวุธ ทำให้เสียหาย ทำลายทรัพย์สินอันเป็นสาธารณประโยชน์ เจ้าพนักงานได้ทำการจับกุมผู้ชุมนุมในที่เกิดเหตุ จำนวน ๑๒ คน ในข้อหาและฐานความผิดเดียวกัน คือ มั่วสุมกันกระทำให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง โดยมีอาวุธ โดยผู้กระทำผิดเป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำผิดนั้น ไม่เลิกมั่วสุมตามคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ร่วมกันต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติ

/ตามหน้าที่...
สำเนาออกฟ้อง
 สืบตำรวจไทย หญิง *Wol*
 (ปรีชา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธและร่วมกันกระทำความผิดด้วยกัน ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ร่วมกันทำร้ายเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ จนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย ร่วมกันทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ พาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันควร ซึ่งพนักงานอัยการจังหวัดสงขลาได้มีคำสั่งฟ้องและยื่นฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๑๒ คน ต่อศาลจังหวัดสงขลาแล้ว รวมทั้งได้มีการออกหมายจับผู้ต้องหาอื่นอีก ๒๒ คน รวมผู้ต้องหาทั้งหมดจำนวน ๓๔ คน โดยผู้ต้องหาถูกจับเพิ่มได้อีก ๘ คน และถูกฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดสงขลาแล้วเช่นกัน

ขั้นตอนและวิธีการจัดทำแผนรักษาความสงบเรียบร้อย และแผนรักษาความปลอดภัยในการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งระเบียบปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ได้มีแผนแม่บทต่างๆ กำหนดให้ส่วนราชการในสังกัดถือปฏิบัติและออกแผนรองรับการปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย โดยการรักษาความสงบเรียบร้อยและการรักษาความปลอดภัยในการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาในฐานะผู้มีอำนาจและหน้าที่เป็นหัวหน้าบริหารส่วนภูมิภาคของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำแผนชื่อ "แหลมสน ๐๕/๒๕๔๕" ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยอ้างอิงแผนแม่บท ดังนี้ (๑) แผนให้ความปลอดภัยนายกรัฐมนตรีนครและคณะรัฐมนตรี ฯลฯ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ปก.๑๑) ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๐ (๒) แผนรักษาความสงบแห่งชาติ (รช. ๑๔๑) (๓) คำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๑๓๔๘/๒๕๓๑ เรื่อง มาตรการว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ (๔) แผนรักษาความสงบ (กรกฎ/๔๕) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ (๕) แผนรักษาความสงบของตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา หมายเลขอ้างอิงสำสน แหลมสน ๐๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ (๖) แผนรักษาความปลอดภัยการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ของตำรวจภูธรภาค ๙ หมายเลขอ้างอิงสำสน พ.ศ. ๐๐๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ และ (๗) แผนที่ประเทศไทย มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ระบุพื้นที่รับผิดชอบจังหวัดสงขลา เมื่อผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาอนุมัติแผนแล้ว ได้แจกจ่ายแผนให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติ การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจึงเป็นการกระทำโดย

/ชอบด้วยกฎหมาย...

สำเนาถูกต้อง

สืบตำรวจโทหญิง

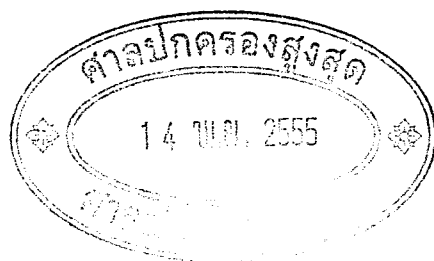
(ปริยา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องค่าเสียหายที่ไม่อาจใช้สิทธิชุมนุมเพื่อยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีได้นั้น ไม่มีกฎหมายกำหนดให้เรียกร้องค่าเสียหายส่วนนี้ได้ ทั้งในคำฟ้องก็ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าการไม่อาจใช้สิทธิชุมนุมดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายอย่างไร คิดเป็นเงินจำนวนเท่าใด และค่าเสียหายที่เรียกร้องก็สูงเกินไป อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกคำสั่งและดำเนินการสลายการชุมนุมไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นประเด็นหลัก จึงเป็นการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อคดีนี้เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ แต่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ จึงล่วงเลยระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว ชอบที่ศาลปกครองชั้นต้นจะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา

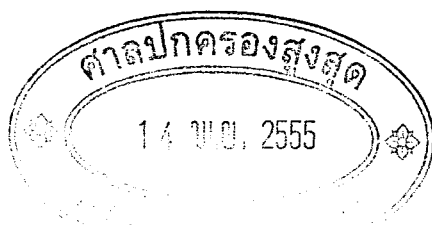
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้ไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง แต่อยู่ในเขตอำนาจศาลยุติธรรม คือ ศาลจังหวัดสงขลา ขอให้ศาลปกครองชั้นต้นดำเนินการตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลปกครองชั้นต้นจึงจัดทำความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลส่งไปยังศาลจังหวัดสงขลา ต่อมา ศาลจังหวัดสงขลาส่งความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลมายังศาลปกครองชั้นต้น โดยศาลจังหวัดสงขลาเห็นพ้องด้วยกับศาลปกครองชั้นต้นว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ คัดค้านคำให้การว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์การสลายการชุมนุม การพกพาอาวุธปืน การทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงานตำรวจ และการทำลายทรัพย์สินสาธารณะประโยชน์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การนั้น ศาลจังหวัดสงขลาได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๒๑/๒๕๕๗ พิพากษายกฟ้องโจทก์ สำหรับจำเลยทั้งยี่สิบ โดยวินิจฉัยว่า กลุ่มผู้ชุมนุมที่เดินทางมายังอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จนกระทั่งเวลาเกิดเหตุสลายการชุมนุม เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย มีเจตนาใช้สิทธิตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วมีความเห็นว่า กลุ่มผู้ชุมนุมได้ชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ไม่มีท่าทีที่แสดงให้เห็นว่าจะใช้กำลังบุกฝ่าแวงเหล็กที่เจ้าหน้าที่กั้นถนนไว้

เข้าไป
สำเนาถูกต้อง
สืบตำรวจโท หญิง
(ปรีชา นิลพรหม)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชั้นอุทธรณ์

เข้าไปในบริเวณโรงแรมเจ.บี. แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากนั้น คณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ก็ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า การชุมนุมของผู้ชุมนุมในครั้งนี้เป็นการใช้สิทธิในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เช่นกัน ความเห็นตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสงขลา ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และความเห็นของคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา มีข้อเท็จจริงสอดคล้องต้องกันกับภาพและเสียงตามแผ่นบันทึกภาพและเสียง (แผ่น วิ.ซี.ดี.) บันทึกเหตุการณ์ก่อนที่จะมีการใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ได้นำเสนอต่อศาลประกอบในชั้นใต้สวนเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๗ ประกอบคำร้องชี้แจงความเห็นเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลฉบับลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ แล้ว โดยข้อเท็จจริงปรากฏภาพและเสียงชัดแจ้งว่า ก่อนที่เจ้าพนักงานตำรวจจะใช้กำลังสลายการชุมนุมกลุ่มผู้ชุมนุมและผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ นั้น กลุ่มผู้ชุมนุมได้หยุดพักรอฟังการเจรจาเพื่อขอเข้าไปชุมนุมในบริเวณสวนหย่อมข้างอาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. ตามที่กำหนดนัดหมายกับนายวัชรพันธ์ จันทรวงศ์ ผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและผู้ประสานงานกับผู้ชุมนุมในขณะนั้น ที่บริเวณสะพานจุติบุญสูงอุทิศ ในอาการสงบและปราศจากอาวุธ ดังนั้น ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการชุมนุมของผู้คัดค้านรวมทั้งผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ ย่อมรับฟังได้ว่าเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ อันเป็นการใช้สิทธิโดยชอบด้วยกฎหมาย การจำกัดเสรีภาพการชุมนุมจึงไม่อาจกระทำได้ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นอกจากนี้ การจะจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยอ้างเหตุว่าเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงในราชอาณาจักรนั้น จะต้องเป็นกรณีที่ประเทศตกอยู่ในภาวะสงครามหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก ดังที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ก็ได้วินิจฉัยถึงเรื่องนี้ไว้ว่า การจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมนั้น ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๔ วรรคสอง อนุญาตให้ทำได้ก็เฉพาะกรณีอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะและเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะเท่านั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจะอ้างเหตุในการรักษาความสงบเรียบร้อยมาจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมได้ ก็เฉพาะในภาวะสงครามหรือกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเท่านั้น การที่

สืบตำรวจโทหญิง

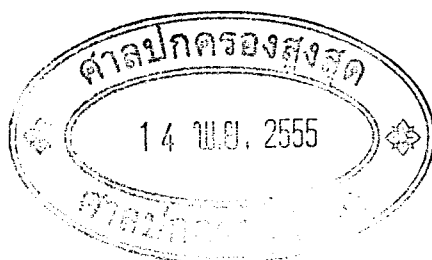
//เจ้าหน้าที่...
สำเนาถูกต้อง

[Signature]

(ปรีชา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งสิ่งกีดขวางและตั้งแถวตำรวจ เพื่อขัดขวางการชุมนุมของผู้คัดค้านที่ประสงค์เพียงจะชุมนุม เพื่อยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยสงบและปราศจากอาวุธ จึงเป็นการกระทำที่ปราศจากอำนาจตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ และไม่อาจนับเป็นการอำนวยความสะดวกหรือให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่เดือดร้อนและประสงค์จะชุมนุมเรียกร้องให้มีการแก้ปัญหาของตน รวมทั้งมิได้ใช้หลักถ้อยที่ถ้อยอาศัยตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีได้เคยให้ความเห็นชอบในแนวทางการแก้ไขปัญหาการชุมนุมไว้ ซึ่งกรมการปกครองได้แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้ต้องมีหน้าที่เป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๒๐/๒๕๔๐ ทราบแล้วว่ามีข้อกำหนดแนวทางเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหาการชุมนุมเรียกร้องของประชาชนโดยสันติวิธีไว้ ๗ ประการ เพื่อให้เจ้าหน้าที่รัฐถือปฏิบัติ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๔.๒/ว ๓๐๖ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และแผนกรกฎ/๔๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่าเป็นแม่บทของเจ้าพนักงานตำรวจ ก็ระบุถึงวิธีการดำเนินการกับกลุ่มผู้ชุมนุมว่าจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนจากเบาไปหาหนัก แต่กลับปรากฏข้อเท็จจริงตามรายงานการตรวจสอบของคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เตรียมแผนรักษาความปลอดภัยมีทัศนคติเชิงลบต่อผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการท่อก๊าซ จึงทำให้ประเมินสถานการณ์กำหนดแผนวิธีและดำเนินการโดยเลือกที่จะให้น้ำหนักเชื่อและใช้ข้อมูลจากแหล่งข่าวที่รายงานสอดคล้องกับทัศนคติเชิงลบของตน แม้เจ้าหน้าที่สันติบาลจะให้ความเห็นว่า หากปล่อยให้ผู้ชุมนุมไปชุมนุมบริเวณที่ผู้ชุมนุมต้องการ ก็เชื่อว่าจะไม่เกิดความรุนแรง ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงปฏิเสธไม่ยอมให้ผู้ชุมนุมเข้ามาอยู่บริเวณสวนหย่อมข้างโรงแรมเจ.บี. แต่กำหนดให้ผู้ชุมนุมอยู่ห่างจากโรงแรมเจ.บี. ประมาณ ๓๐๐ เมตร พร้อมจัดวางแนวลวดหนามและแผงเหล็กกั้นขวางมิให้กลุ่มผู้ชุมนุมเข้าถึงตัวอาคารโรงแรมเจ.บี. โดยมีได้แจ้งให้ประชาชนผู้ชุมนุมทราบโดยทั่วกัน อย่างชัดเจน และเตรียมกำลังตำรวจไว้ ๑,๐๐๐ นาย และได้เรียกกำลังเสริมเป็นทหารพลร่มอีก ๑๐๐ นาย เมื่อฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้เจรจากับผู้นำการชุมนุมขอให้กลุ่มผู้ชุมนุมเปลี่ยนจุดชุมนุมไปยังสถานที่ที่ทางจังหวัดจัดไว้ให้ แล้วตกลงกันไม่ได้ แทนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะตั้งอยู่ในความสงบและหาทางหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความตึงเครียดหรือการเผชิญหน้า ซึ่งเจ้าหน้าที่อาจกระทำได้ด้วยการใช้รถกระจายเสียง กระจายเสียงออกไปหรือแจ้งข่าวให้ผู้ร่วมชุมนุมซึ่งมีจำนวนมาก ได้ทราบสถานการณ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทำหน้าที่บัญชาการกลับสั่งให้ตำรวจเดินแถวข้ามแนว

/แพ่งเหล็ก...

สำเนาถูกต้อง

สืบตำรวจโท หญิง

(ปรีชา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองจังหวัด...

แผนเหล็กที่กันแดนระหว่างผู้ชุมนุมกับตำรวจ แล้วดึงแผนเหล็กออก และสั่งให้ชุดปราบจลาจลเดินแถวผลักดัน กรณีเห็นได้ชัดว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นฝ่ายกุมสถานการณ์และมีกำลังมากกว่าเป็นฝ่ายรุกเร้า้วยุให้เกิดการปะทะต่อสู้กันขึ้นเสียเอง

คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีมิได้จัดส่งแผนหรือระเบียบตามที่กล่าวอ้างในคำให้การต่อศาลแต่อย่างใด ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจตรวจสอบได้ว่ามีแผนหรือระเบียบดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้างจริงหรือไม่ หรือหากมีแล้ว แผนและหรือระเบียบดังกล่าวระบุกำหนดอำนาจหน้าที่ วิธีการและขั้นตอนไว้ว่าอย่างไร และจากการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ ตรวจสำนวนคดีและคัดถ่ายเอกสารท้ายคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๓ แล้ว ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้อ้างส่งแผนและคำสั่งต่อศาลเพียง ๕ ฉบับ คือ แผนรักษาความปลอดภัยการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) แหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ แผนรักษาความสงบ (กรกฎ/๔๕) คำสั่งกรมตำรวจที่ ๑๓๔๘/๒๕๓๑ เรื่อง มาตรการว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ แผนรักษาความสงบแห่งชาติ (รช.๑๔๑) แผนการให้ความปลอดภัยนายกรัฐมนตรี ฯลฯ ปก.๑๑ เมื่อพิจารณาแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ ปรากฏว่าตามแผนอ้างอิงเฉพาะแผนแม่บทตำรวจเท่านั้น มิได้อ้างถึงระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ พระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่อย่างใด ส่วนแผนแม่บทตำรวจที่อ้างถึงในแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ ปรากฏว่ามีเพียงแผนกรกฎ/๔๕ ที่อ้างถึงพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ก็มีได้อ้างอิงถึงระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ส่วนแผนและคำสั่งอื่นที่อ้างถึงในแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ ก็ไม่ปรากฏในส่วนใดว่าจะได้อ้างถึงระเบียบและกฎหมายดังกล่าวไว้ทั้งสิ้น และก็ไม่ปรากฏว่ามีข้อความในส่วนใดที่ระบุให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามในการที่จะสามารถดำเนินการจัดทำแผนในลักษณะของการดำเนินการปิดกั้นหรือขัดขวางมิให้ประชาชนร่วมกันชุมนุมในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง หรือขัดขวางไม่ให้เข้าไปชุมนุมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง เพื่อยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีแต่อย่างใดทั้งสิ้น

ในส่วน...

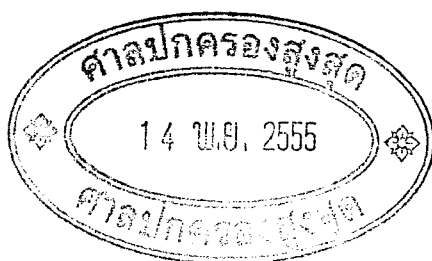
สำเนาถูกต้อง

สืบค้นจาก... พ.ศ.

(ปริยา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ในส่วนของการเปรียบเทียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ นั้น มีไว้เพื่อพิทักษ์รักษาและคุ้มครองป้องกันสิ่งที่เป็นความลับทางราชการ ข้าราชการ ส่วนราชการและทรัพย์สินของแผ่นดินให้พ้นจากการรั่วไหล การจารกรรม การก่อวินาศกรรม การบ่อนทำลายและการกระทำอื่นใดที่มีผลกระทบหรือเป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งชาติและการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ เป็นการกำหนดมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยแก่ที่สงวน (สิ่งปลูกสร้างทุกชนิดสำหรับการป้องกันประเทศและสิ่งที่เป็นสาธารณูปโภคที่สำคัญตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓) อาคาร สถานที่ของส่วนราชการให้พ้นจากการจารกรรม ส่วนการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคลเป็นการกำหนดมาตรการสำหรับใช้ปฏิบัติต่อข้าราชการหรือผู้ที่จะได้รับควมไว้วางใจให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ เพื่อให้เป็นที่เชื่อแน่ว่าต้องเป็นผู้ไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศชาติ จะเห็นได้ว่าการรักษาความปลอดภัยในการประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่ และการประชุมคณะรัฐมนตรีร่วมกันระหว่างสองประเทศ ยังไม่อาจถือได้ว่าจะต้องดำเนินการรักษาความปลอดภัยตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ แต่อย่างใด นอกจากนี้ ตามแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ เองก็ได้อ้างถึงระเบียบดังกล่าวว่าได้ออกแผนดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ด้วย ดังนั้น ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ จึงไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงและระเบียบที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด และตามแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ กำหนดแนวปฏิบัติไว้ว่า การรักษาความปลอดภัยสถานที่กำหนดให้จัดตั้งกองรักษาการณ์โดยจัดจุดตรวจ ตั้งด่านตรวจ และจัดกำลัง รปภ. โรงแรมเจ.บี. เป็น ๓ วงรอบ คือ (๑) วงรอบชั้นใน (เขตหวงห้าม) (๒) วงรอบชั้นกลาง (พื้นที่หวงห้าม) กำหนดให้มีการจัดตั้งจุดตรวจรอบบริเวณโรงแรมเจ.บี. จำนวน ๗ จุด และ (๓) วงรอบชั้นนอก เมื่อพิจารณาตามแผนแม่บทที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างถึงและนำเสนอ ก็ไม่มีแผนหรือคำสั่งใดที่ระบุให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดำเนินการกำหนดแผนดังกล่าวแต่อย่างใด แม้ตามแผนรักษาความสงบ (กรกฎ/๔๕) จะระบุไว้ว่า การปฏิบัติตามแผนดังกล่าวในส่วนภูมิภาคให้ตำรวจภูธรจังหวัดเป็นหน่วยหลักในการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหา โดยให้มีการปรึกษาหารือร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดตามข้อ ๓ ในหน้าที่ ๓ และระบุในขั้นเตรียมการให้จัดทำแผนเผชิญเหตุเฉพาะกรณี เฉพาะพื้นที่ ตามขั้นตอนเตรียมการ

ข้อ (๘)...

สำเนาถูกต้อง

สืบตำรวจโทหญิง

(ปริยา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ข้อ (๘) ก็ตาม แต่ก็คงเพียงระบุถึงอำนาจในการจัดทำแผนเท่านั้น มิได้ให้อำนาจทำแผน ในลักษณะที่เป็นการจัดตั้งจุดตรวจ หรือจุดสกัดตามแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ แต่อย่างใด และเมื่อแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ กำหนดเพียงว่าให้มีการตั้งจุดตรวจในเส้นทางเข้า โรงแรมเจ.บี. รวม ๗ เส้นทาง ตามแผนเท่านั้น มิได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจตั้งจุดสกัด ในลักษณะปิดกั้นทางเข้าออกโรงแรมเจ.บี. ทั้ง ๗ จุดแต่อย่างใด แต่ในวันเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ดำเนินการปิดกั้นเส้นทาง โดยใช้รั้วลวดหนามปิดกั้นทางเข้าออก ทั้ง ๗ จุด ยกเว้นจุดบริเวณสะพานทางเข้าโรงแรมเจ.บี. วงเวียนน้ำพุ ที่เจ้าพนักงานตำรวจ ใช้แผงเหล็กมาปิดกั้น หาใช่เพียงแต่จัดตั้งจุดตรวจตามแผนดังกล่าวแต่อย่างใด การกระทำ ของเจ้าพนักงานตำรวจที่ปิดกั้นทางทั้ง ๗ จุดดังกล่าว จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจใด รองรับและอยู่นอกแผนดังกล่าว จึงเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

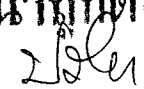
อย่างไรก็ดี หากจะรับฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอน และวิธีการตามกฎหมายดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การก็ตาม แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ไว้ในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๙ การจะออกกฎ ระเบียบหรือกระทำการทางปกครองใดๆ ในลักษณะที่เป็นการจัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จึงต้องปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์แห่งมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๙ ดังกล่าว ซึ่งเป็นหลักของการให้พิจารณา ใช้อำนาจโดยคำนึงถึงหลักแห่งความได้สัดส่วน เพื่อบังคับผู้ใช้อำนาจจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของตนอย่างเหมาะสมพอประมาณ ผู้ออกคำสั่งจะต้องชั่งถึงผลดี และผลเสียในการออกคำสั่งหรือในการกระทำการใดในลักษณะที่มีการใช้อำนาจเหนือและหา มาตราการที่รุนแรงน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นและกระทบกระเทือนสิทธิและเสรีภาพของประชาชน น้อยที่สุดในการดำเนินการ โดยการออกกฎ ระเบียบ การกระทำการในทางปกครองใดๆ อันอาจ จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้นั้น จะดำเนินการให้กระทบกระเทือน สารสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมมิได้ แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้กลับปรากฏว่า การออกแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ โดยอ้างอิงแผนแม่บทหรือระเบียบต่างๆ เพื่อขัดขวาง มิให้มีการชุมนุมของผู้คัดค้านโครงการฯ รวมทั้งผู้ฟ้องคดีนี้ ตลอดจนการสั่งการให้มีการสลาย การชุมนุมนั้นเป็นการกระทำที่มีลักษณะเกินจำเป็น ไม่ได้คำนึงถึงหลักแห่งความได้สัดส่วน โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่เลือกที่จะใช้มาตรการที่มี ความรุนแรงกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพของประชาชนในการชุมนุมน้อยที่สุดเข้าจัดการ

กับปัญหา...
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโท หญง
 (ปริชา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

กับปัญหา กล่าวคือ การที่เจ้าพนักงานตำรวจนำลวดหนามปิดกั้นทางเข้าโรงแรมเจ.บี. ทั้ง ๗ จุด เพียงเพื่อให้ผู้คัดค้านโครงการก่อสร้างท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ เข้าไปชุมนุมเพื่อรื้อยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีหรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในจุดที่กำหนดบริเวณสวนหย่อมข้างอาคารจอดรถโรงแรม เจ.บี. ซึ่งอยู่ห่างจากสถานที่จัดการประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่ออกไปถึง ๑๕๐ เมตร เป็นการกำหนดมาตรการในลักษณะปิดกั้นการใช้สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดี ซึ่งหากพิจารณาตามรายงานของคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภาแล้ว จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้รับทราบข้อมูล โดยชัดแจ้งจากตำรวจสันติบาลแล้วว่าแม้กลุ่มผู้คัดค้านจะชุมนุมบริเวณสวนหย่อมดังกล่าว ก็ประเมินว่าจะไม่เกิดเหตุรุนแรงขึ้นแต่อย่างใด แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ยังเลือกที่จะออกแผนและดำเนินการในการลักษณะที่ขัดขวางไม่ให้ผู้คัดค้านเข้าไปชุมนุม ยังจุดสวนหย่อมที่กำหนดไว้และกำหนดให้ไปอยู่ในพื้นที่ว่างในซอยข้างธนาคารกรุงไทย ซึ่งห่างออกไปถึง ๓๐๐ เมตร โดยปิดกั้นทางเข้าออกโรงแรมเจ.บี. ถึง ๗ จุด จึงเป็นการ กำหนดมาตรการที่เกินจำเป็น ไม่ได้สัดส่วน และเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุม ที่มีลักษณะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิเสรีภาพในการชุมนุม และเมื่อกลุ่มผู้คัดค้าน หยุดชุมนุมพักการเจรจาอยู่บริเวณที่เกิดเหตุสลายการชุมนุม เจ้าพนักงานตำรวจเลือกที่จะ ผลักดันให้กลุ่มผู้คัดค้านสลายตัวพ้นไปจากการชุมนุมในที่เกิดเหตุทันทีทันใด โดยไม่ดำเนินการ ตามขั้นตอนที่ระบุในแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ เพียงมีสาเหตุมาจากเกรงว่า หากปล่อยให้กลุ่ม ผู้คัดค้านชุมนุมในจุดเกิดเหตุต่อไป จะเกิดความไม่สะดวกแก่การเดินทางสัญจรผ่านไปมาของ คณะรัฐมนตรี ดังปรากฏรายละเอียดตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสงขลา คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๓๒๑/๒๕๔๗ เจ้าพนักงานตำรวจจึงไม่ได้ชั่งน้ำหนักความสูญเสียและความเสียหายที่จะ เกิดขึ้นจากการสลายการชุมนุมดังกล่าวว่าหากเลือกทางอื่น เช่น การรอเวลาใช้ความพยายาม เจรจาให้ถึงที่สุดเพื่อให้มีการเปิดทางสัญจร หรือเลือกที่จะนำคณะรัฐมนตรีเดินทางผ่าน เส้นทางอื่นที่ไม่จำเป็นต้องผ่านจุดที่ผู้คัดค้านหยุดรออยู่ ซึ่งมีอีกถึง ๖ ทางเลือก ก็จะไม่เกิดความ เสียหายแก่ประชาชนทั้งร่างกาย ทรัพย์สินและสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมแต่อย่างใด การกระทำดังกล่าวจึงถือว่าเป็นการดำเนินการที่เกินความจำเป็นและไม่คำนึงถึงหลัก แห่งความได้สัดส่วนและการชั่งน้ำหนักความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑...
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโท หญิง
 (ปรีชา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ ถูกละเมิดสิทธิในการชุมนุมตามที่ มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติรับรองไว้ ผู้กระทำการละเมิดย่อมต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายนั้น ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และศาลสามารถใช้ดุลพินิจกำหนดค่าสินไหมทดแทนได้ ตามพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด ตามมาตรา ๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่าไม่มีกฎหมายใดกำหนดให้เรียกร้องค่าเสียหายได้ จึงไม่ถูกต้อง และผู้ฟ้องคดีก็ได้บรรยายฟ้องไว้ชัดแจ้งแล้วว่า การที่ไม่อาจใช้สิทธิชุมนุมได้ ทำให้เกิดความเสียหายที่ไม่ได้ยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีตามที่กำหนดไว้ ส่วนการคิด ค่าเสียหายคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ได้สูงเกินไป เนื่องจากสิทธิการชุมนุมได้รับการรับรอง โดยกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ย่อมเป็นสิทธิที่มีค่ามากจนไม่อาจคำนวณได้ เป็นความเสียหายในสิทธิที่ไม่อาจกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ และคดีนี้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ฟ้องโต้แย้ง คำสั่งหรือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการเพิกถอนคำสั่งใดๆ แต่ใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจ ตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีอายุความฟ้องร้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือ ควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๖ จึงเป็นการ ฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การเพิ่มเติมว่า แม้ศาลจังหวัดสงขลาจะได้มี คำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๒๑/๒๕๔๗ ให้ยกฟ้องก็ตาม แต่คำพิพากษาของ ศาลจังหวัดสงขลาดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด และขณะนี้พนักงานอัยการโจทก์ในคดีดังกล่าว ได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลจังหวัดสงขลาแล้ว ดังนั้น ในขณะนี้จึงยังไม่อาจ ยืนยันได้ว่าศาลยุติธรรมจะพิพากษาลงโทษผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ข้อกล่าวอ้างที่ว่าศาลยุติธรรม พังว่าการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีเป็นการชุมนุมโดยสงบและชอบด้วยกฎหมาย จึงยังรับฟังไม่ได้ และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการ ดำเนินคดีอาญา ประกอบด้วยเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจหน้าที่ในการจับกุม

ผู้กระทำผิด...
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโท หญิง
 (ปรีชา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองจังหวัดสงขลา

ผู้กระทำผิดในความผิดซึ่งหน้า สามารถจับกุมได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ ซึ่งการพิจารณาว่าเป็นความผิดซึ่งหน้าหรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจของเจ้าพนักงานผู้พบเห็นการกระทำผิดที่เกิดขึ้น ซึ่งหน้าเจ้าพนักงานในขณะนั้น เมื่อเจ้าพนักงานได้จับกุมผู้กระทำผิดซึ่งหน้าแล้ว แม้ต่อมาศาลจะพิพากษายกฟ้อง ก็ไม่ได้หมายความว่า การปฏิบัติหน้าที่ในการจับกุมของเจ้าพนักงานจะเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ เนื่องจากในชั้นจับกุม อาศัยพยานหลักฐานน้อยกว่าในชั้นพิพากษาลงโทษ การที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ตัดสินใจเข้าสลายการชุมนุมและจับกุมผู้ฟ้องคดีในคดีนี้เป็นเพราะว่า ในขณะนั้นเจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบและอยู่ในที่เกิดเหตุเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นความผิดซึ่งหน้า และเมื่อจับกุมแล้ว ได้นำตัวส่งให้พนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนแล้ว มีความเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหาทุกคนและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ พนักงานอัยการพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนแล้ว มีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาทุกคน และเมื่อศาลพิพากษายกฟ้อง พนักงานอัยการก็ได้อื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาต่อไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิด ไม่ได้มีเฉพาะเจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุม แต่พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการก็เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิด จึงมีคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ฟ้องคดีต่อศาล และคดีนี้เจ้าพนักงานตำรวจในที่เกิดเหตุเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกับพวกซึ่งชุมนุมมีอาวุธและกำลังกระทำการให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง จึงรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาจึงมีคำสั่งให้เข้าสลายการชุมนุมและจับกุมผู้ฟ้องคดี การเข้าสลายการชุมนุมและการจับกุมผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย การที่ต่อมาศาลจังหวัดสงขลาพิพากษายกฟ้อง ไม่ทำให้การเข้าสลายการชุมนุมและการจับกุมของเจ้าพนักงานตำรวจเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งการที่ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยนั้น จะต้องเป็นไปตามมาตรา ๒๒๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งบัญญัติว่า ให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชี้ขาดนักพยานหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำผิดนั้น แต่ในชั้นจับกุมนั้น ต้องการพยานหลักฐานเพียงเห็นว่าการกระทำผิดซึ่งหน้า ก็สามารถจับกุมได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๘ และมาตรา ๘๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นอกจากนั้น ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่กำหนดให้ศาลปกครองจะต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีอาญาคดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๒๑/๒๕๔๗ ของศาลจังหวัดสงขลาที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเป็นคำพิพากษาของศาลยุติธรรม ซึ่งอยู่คนละระบบศาลกับศาลปกครอง ทั้งตัว

/คู่ความ...
สำเนาถูกต้อง
 สืบตำรวจโท หญิง *[Signature]*
 (ปริยา นิลธรรม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

คู่ความและประเด็นแห่งคดีก็แตกต่างกับคดีนี้ ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาดังกล่าว จึงไม่มีผลต่อการพิจารณาพิพากษาคดีนี้ ส่วนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งตามมาตรา ๒๐๐ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและ รายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชน และเสนอ มาตราการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าว จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์การตรวจสอบและรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนก็เพื่อ เสนอมาตรการแก้ไขเท่านั้น กระบวนการในการแสวงหาข้อเท็จจริงจึงไม่ได้เคร่งครัดเช่นการ พิจารณาคดีของศาล และในคดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ซึ่งเห็นว่าตนเองถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ และได้ใช้สิทธิทางศาลเพื่อขอความเป็นธรรมแล้ว กรณีนี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่อาจก้าวล่วงไปตรวจสอบได้ ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงไม่มีผลใดๆ ต่อการพิจารณาคดีนี้ สำหรับคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา เป็นองค์กรที่อยู่ในฝ่ายนิติบัญญัติ การพิจารณาสอบสวนและศึกษากรณีดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร ตามมาตรา ๑๘๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งรายงาน การพิจารณาสอบสวนและศึกษาดังกล่าว วุฒิสภาได้ส่งไปให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการแล้ว กรณีอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีที่จะดำเนินการต่อไปหรือไม่ อย่างไร อันเป็น กระบวนการในการตรวจสอบที่จะดำเนินต่อไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญ และโดยเหตุที่ ฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท อันเป็นอำนาจของฝ่ายตุลาการ ความเห็นในรายงานของคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา จึงไม่มีผลใดๆ ต่อการพิจารณาคดีนี้ อีกทั้ง เมื่อพิจารณารายละเอียดในการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ปรากฏว่า ฝ่ายผู้ฟ้องคดีมาให้ข้อเท็จจริงจำนวน ๘ คน ในขณะที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มาให้ข้อเท็จจริง ไม่มีผู้ใดที่อยู่ในเหตุการณ์ในขณะเกิดเหตุ ลักษณะเช่นนี้ย่อมมีผลต่อการรับฟังและ สรุปข้อเท็จจริงของคณะกรรมการการฯ และอาจมีปัจจัยทางการเมืองเข้าเกี่ยวข้องด้วย

ตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔๖ (๗) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วน ราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกา

/โอนกรมตำรวจ...

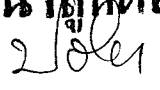
สำเนาถูกต้อง

สืบตำรวจโท หลุย

(ปริษา นิลธรรม)

โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ซึ่งในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนงานและแผนปฏิบัติการ เพื่อให้การสั่งการ การอำนวยการและการปฏิบัติการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดทำแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถจัดทำได้โดยไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายใดระบุไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง เพราะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ภายในขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น อย่างไรก็ตาม ในแผนดังกล่าวก็ได้มีการอ้างกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ อันเป็นที่มาของการจัดทำแผนดังกล่าวในหน้า ๑ ของแผนด้วยแล้ว นอกจากนั้น การจัดทำแผนดังกล่าวเป็นกระบวนการและขั้นตอนภายในของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีความมุ่งหมายว่าเมื่อมีสถานการณ์ความไม่สงบเรียบร้อยเกิดขึ้น เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบจะจัดการกับปัญหาดังกล่าวอย่างไร ดังนั้น การจัดทำแผนดังกล่าวจึงยังไม่มีผลกระทบต่อบุคคลภายนอกและไม่ใช่ว่าคำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจโต้แย้งว่าการจัดทำแผนดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนการสั่งการและการสลายการชุมนุมของเจ้าพนักงานตำรวจนั้น เจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เนื่องจากปรากฏพยานหลักฐานว่าบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดซึ่งหน้า และเจ้าพนักงานตำรวจไม่ได้กระทำให้เกินความจำเป็น เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ร่วมชุมนุมได้ใช้อาวุธต่อสู้ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานตำรวจได้รับบาดเจ็บ จำนวน ๓๗ คน เจ้าพนักงานตำรวจจึงจำเป็นต้องเข้าสลายการชุมนุม และเนื่องจากผู้กระทำความผิดหลบหนีและขัดขวางการจับกุม เจ้าพนักงานจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการหรือความป้องกันทั้งหลายเท่าที่ เหมาะแก่พฤติการณ์ในขณะนั้น ซึ่งเจ้าพนักงานมีอำนาจกระทำได้ตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง (ที่ถูกต้องคือ วรรคสาม) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และการเข้าสลายการชุมนุมและการจับกุมผู้ฟ้องคดีโดยเจ้าพนักงานตำรวจในคดีนี้ ไม่ใช่ว่าการใช้การขัดขวางหรือจำกัดสิทธิในการชุมนุม แต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เนื่องจากการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีกับพวก เป็นการชุมนุมโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย กล่าวคือ การชุมนุมมิได้เป็นไปโดยสงบและปราศจากอาวุธ แต่เป็นไปในลักษณะฝ่าฝืนกฎหมาย มีอาวุธ ใช้ความรุนแรง และขัดคำสั่ง

/ของเจ้าพนักงาน...
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโท หญิง
 (ปรีชา นิลพรหม)

ของเจ้าพนักงานดังที่ให้การไว้แล้ว เมื่อการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีกับพวกได้กระทำโดยมีอาวุธ กีดขวางการจราจร ทำให้ประชาชนไม่สามารถใช้ถนนในบริเวณที่เกิดเหตุสัญจรไปมาได้ และเป็นการก่อความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง จึงเป็นการใช้สิทธิซึ่งมีแต่จะเกิดความเสียหาย แก่บุคคลอื่น ย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อการที่เจ้าพนักงานเข้าสลายการชุมนุมและจับกุมผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงาน และผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม สามประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ยื่นฟ้องคดีนี้เป็น ฟ้องซ้ำหรือไม่ ประเด็นที่สอง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้ยื่นฟ้องคดีนี้ภายใน กำหนดเวลาการฟ้องคดีหรือไม่ และประเด็นที่สาม การที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณสถานที่ที่มีการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้วยการจัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวก เพื่อสั่งการ การวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและวางแนวแผงเหล็กกั้นขวางทางเข้าโรงแรมเจ.บี. ตลอดจนการดำเนินการสลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ หรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหาย แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ หรือไม่ เพียงใด

ประเด็นที่หนึ่ง ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ จะยื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้ ขอให้ศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา) มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา) ที่ ๑ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอก สันต์ ศรุตานนท์) ที่ ๒ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอก วัชรชัย ภัยรักษ์) ที่ ๓ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา (พลตำรวจตรี สันฐาน ชยนนท์) ที่ ๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติตามคำสั่งกรณีปราบปรามการชุมนุมคัดค้านโครงการท่อก๊าซไทย - มาเลเซีย ณ บริเวณหน้าโรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ให้สลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคน ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔

/ในคดีนี้...

สำเนาถูกต้อง

สืบตำรวจโท หญิง

(ปรีชา นิลกรหม)

รับทราบคำสั่ง

ในคดีนี้เป็นผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าวด้วย ฟ้องว่าเป็นการกระทำที่ขัดด้วยมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ หรือไม่ และศาลได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาตามคดีหมายเลขดำที่ ๔๑๘/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๔๙๕/๒๕๔๖ ซึ่งคดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้วก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ มิได้เป็นคู่กรณีเดียวกันกับคดีก่อนซึ่งผู้ฟ้องคดีคือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และผู้ถูกฟ้องคดีคดีนี้ก็หน่วยงานของรัฐ มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐดังเช่นในคดีก่อน ประกอบกับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ขอให้ศาลวินิจฉัยในคดีนี้ก็ต่างจากในคดีก่อน เพราะผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ขอให้ศาลวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจะต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ หรือไม่ เพียงใด คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ในคดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำกับคดีหมายเลขดำที่ ๔๑๘/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๔๙๕/๒๕๔๖ ของศาลนี้แต่อย่างใด

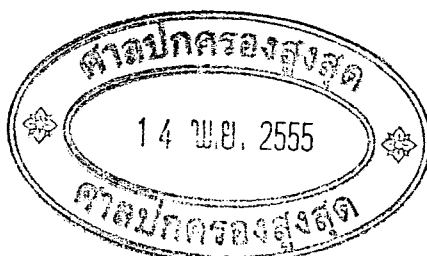
ประเด็นที่สอง ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า แม้ตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ จะกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามออกคำสั่งและกระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ขอให้ศาลพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว อันจะทำให้คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะต้องยื่นฟ้องภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่ตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ดังกล่าวเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ซึ่งจะต้องยื่นคำฟ้องภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ รู้เหตุแห่งการฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ และได้นำคดีมาฟ้องศาลในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๖ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในเวลาตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ประเด็นที่สาม ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และมีอำนาจ

/หน้าที่...
สำเนาถูกต้อง
 สืบตำรวจโท หญิง
 (ปริยา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

หน้าที่ในการรักษาความมั่นคงภายในในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การตระเวนชายแดน การรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชน และ อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๓ และมาตรา ๑๑ ของพระราชกฤษฎีกา โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมีตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ในอันที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย แก่ประชาชนในเขตอำนาจ รับผิดชอบ ควบคุม และอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ในเขตอำนาจ รับผิดชอบ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ของพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วน ราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในสังกัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การรักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชน และการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเฉพาะ ในการปฏิบัติตามแผนการรักษาความสงบแห่งชาติของสำนักนายกรัฐมนตรี (รช.๑๔๑) เมื่อเกิดสถานการณ์การก่อความไม่สงบและการจลาจลขึ้นในชั้นต้น ให้การอำนวยความสะดวก การก่อความไม่สงบและการจลาจล เป็นความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหน้าที่ด้วย การใช้กำลังตำรวจ ส่วนราชการพลเรือนและรัฐวิสาหกิจ ดำเนินการรักษาความสงบตามที่ กองอำนวยความสะดวกภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักรกำหนด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยได้ ร่วมกันดำเนินการให้มีการจัดทำแผน ชื่อแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ เพื่อรักษาความปลอดภัยการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในระหว่างวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ และได้แต่งตั้ง ผู้ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ตามแผนรักษาความปลอดภัย โดยผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา เจ้าหน้าที่ที่อยู่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบอำนาจให้พลตำรวจตรี สัตฐาน ชยณรงค์ เป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์ตามที่กำหนดไว้ในแผนรักษาความสงบ (กรกฎ/๔๕) ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การจัดวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ แนวลาดหนามและแผงเหล็กกั้น การจัดตั้ง ศูนย์อำนวยความสะดวกหรือศูนย์ปฏิบัติการส่วนหน้าในพื้นที่เกิดเหตุตามแผนฉบับเดียวกันนี้

เห็นว่า...
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโทหญิง
 (ปริษา นิลพรหม)

เห็นว่า การจัดทำแผนรักษาความปลอดภัยการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ขึ้นดังกล่าว เป็นการกระทำในทางปกครองตามอำนาจหน้าที่เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันเหตุร้าย ที่อาจเกิดขึ้นและเพื่อรักษาความปลอดภัยให้แก่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีในการประชุม คณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ มิได้เป็นการกระทำต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ โดยมีขอบด้วยกฎหมายเพื่อขัดขวางการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เพื่อยื่นหนังสือเสนอข้อเรียกร้องต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ที่จะมาประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนการจัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวก เพื่อส่งการการวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและวางแผนแผนเหล็กกันขวางทางเข้าโรงแรม ก็เป็นการปฏิบัติไปตามแผนรักษาความปลอดภัยที่วางไว้ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อขัดขวาง การใช้เสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เพื่อยื่นหนังสือเสนอ ข้อเรียกร้องต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่จะมาประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ข้างต้นเช่นกัน จึงหาเป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ แต่ประการใดไม่ อีกทั้ง การกระทำส่วนนี้ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้กล่าวอ้างขึ้นเป็นข้อพิพาทว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อเสรีภาพในการ ชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เพื่อยื่นหนังสือเสนอข้อเรียกร้องต่อนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีดังกล่าว แต่กลับได้ความจากคำฟ้องว่า การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดำเนินการ สลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุม ซึ่งชุมนุมอยู่ ณ บริเวณ สะพานจุติบุญสูงอุทิศ อันเป็นทางเข้าถนนจุติอนุสรณ์ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ไม่สามารถใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้ตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เช่นนี้ เห็นว่า มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติเรื่องเสรีภาพในการชุมนุมโดยแบ่งเป็นสองลักษณะคือ เสรีภาพในการชุมนุม ที่มีใช้เป็นการชุมนุมสาธารณะลักษณะหนึ่ง ในลักษณะนี้ ถ้าเป็นการชุมนุมโดยสงบและ ปราศจากอาวุธ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมาจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมไม่ได้ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งคือ เสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะ ในลักษณะนี้ แม้จะมีการชุมนุม โดยสงบและปราศจากอาวุธ รัฐธรรมนูญให้อำนาจหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะจำกัดเสรีภาพได้ แต่ต้องมีบทกฎหมายเฉพาะให้อำนาจไว้ โดยกฎหมายที่ให้อำนาจ

ในการ
สำเนาถูกต้อง
สืบตำรวจโทหญิง
(ปริชา นิลพรหม)

ในการจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก คดีนี้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้ชุมนุมอยู่กับกลุ่มผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย บริเวณสะพานจุติบุญสูงอุทิศ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อันเป็นสถานที่สาธารณะ จึงเป็นการชุมนุมสาธารณะ ซึ่งการชุมนุมสาธารณะที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ จะต้องเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ จึงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า การชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธหรือไม่ หากเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธแล้ว การจำกัดเสรีภาพการชุมนุมจะกระทำได้เมื่อมีบทกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้อำนาจและมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ข้างต้น ในปัญหานี้ ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ กับประชาชนกลุ่มผู้คัดค้านโครงการท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ได้รวมตัวกันเพื่อยื่นหนังสือเสนอขอเรียกร้องให้ทบทวนการอนุมัติโครงการดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่จะมาประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยนัดหมายให้มีการพักรอ ณ สวนหย่อม ใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. โดยมีผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ เข้าร่วมเดินทางมาชุมนุม และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ไปสังเกตการณ์และร่วมชุมนุม เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ และกลุ่มผู้ชุมนุมเดินทางถึงทางเข้าถนนจุติอนุสรณ์ บริเวณสะพานจุติบุญสูงอุทิศ เวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา แล้วไม่สามารถเดินทางไปยังจุดนัดหมายที่บริเวณสวนหย่อมใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. ได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้วางแนวลาดหนาม แฉกเหล็กและเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตั้งแถวปิดกั้นไว้ ซึ่งได้มีการเจรจาต่อรองกันเกี่ยวกับสถานที่ที่จะใช้ชุมนุมโดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเสนอให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุมใช้บริเวณพื้นที่ว่างในถนนซอยข้างธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) สาขานนเพชรเกษม เป็นที่ชุมนุมแทนบริเวณสวนหย่อมใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. และในระหว่างที่รอผลการเจรจาอยู่นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุม ดังนี้ ศาลได้นำแผ่นบันทึกภาพและเสียง (แผ่น วี.ซี.ดี.) พยานวัตถุ ซึ่งได้บันทึกภาพเหตุการณ์ขณะที่ผู้ฟ้องคดีและกลุ่มผู้ชุมนุมเดินทางมาถึงบริเวณที่เกิดเหตุ จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ได้ผลัดกัน...
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโท หญิง *[Signature]*
 (ปริษา นิลพรม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองส่วนกลาง

ได้ผลักดันให้มีการสลายการชุมนุมมาเปิดฉายดูแล้ว ปรากฏว่าภาพเหตุการณ์ที่ปรากฏต่อศาล เป็นเช่นเดียวกันกับข้อเท็จจริงจากสรุปเหตุการณ์จากวิดิทัศน์การชุมนุมเรียกร้องกรณี ท่อส่งก๊าซไทย – มาเลเซีย ในเอกสารผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณี ความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อส่งก๊าซไทย – มาเลเซีย ที่สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับคู่กรณีฝ่ายใดได้จัดทำขึ้นว่า ก่อนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินอ้อมแผงเหล็กเข้าไปอยู่ฝั่งที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุมกำลังชุมนุมอยู่แล้วผลักดันเพื่อสลายการชุมนุมนั้น กลุ่มผู้ชุมนุมบางส่วนที่ นับถือศาสนาอิสลามกำลังประกอบพิธีกรรมทางศาสนา บางส่วนนั่งล้อมวงใกล้แผงเหล็ก บางส่วนก็นั่งและบางส่วนก็ยืนกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในที่ชุมนุมบริเวณสะพานจุติบุญสูงอุทิศ โดยไม่ปรากฏว่ากลุ่มผู้ชุมนุมกำลังกระทำการใดหรือมีพฤติกรรมใดๆ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่ากำลังจะใช้ความรุนแรงและยังปรากฏข้อเท็จจริงจากรายงานการพิจารณาสอบสวน และศึกษา เรื่อง กรณีการใช้ความรุนแรงปราบปรามประชาชนผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการท่อส่งก๊าซ ไทย – มาเลเซีย บริเวณถนนหน้าโรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ที่ได้บันทึกไว้ว่า จากหลักฐานคำให้การประกอบกับเทปบันทึกเหตุการณ์ คณะกรรมการการมีส่วนร่วม ของประชาชน วุฒิสภา พบว่าในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งแถวใช้กระบองเคาะไล่และดาหน้า เข้าหากกลุ่มผู้ชุมนุม โดยใช้โล่ผลักดันกลุ่มผู้ชุมนุมให้ถอยร่นไปนั้น ไม่ปรากฏว่ากลุ่มผู้ชุมนุม ได้กระทำการอย่างใดที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานที่สั่งตามอำนาจหน้าที่ หรือพยายามกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งไม่ปรากฏด้วยว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้ประกาศหรือแจ้งข้อความว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังจะใช้อำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบ โดยใช้กำลังหรือได้แจ้งข้อหาว่ากลุ่มผู้ชุมนุมกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด จากภาพเหตุการณ์และข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ซึ่งได้ร่วมชุมนุมอยู่ในกลุ่มผู้ชุมนุมและกลุ่มผู้ชุมนุมได้ชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การว่าการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุม มิได้เป็นไปโดยสงบและปราศจากอาวุธตามบทบัญญัติ มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และใช้ความรุนแรง ขัดคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณที่เกิดเหตุที่สั่งให้ยุติ การเคลื่อนย้ายผู้ชุมนุมไปยังบริเวณหวงห้าม ใช้กำลังประทุษร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปรักษา

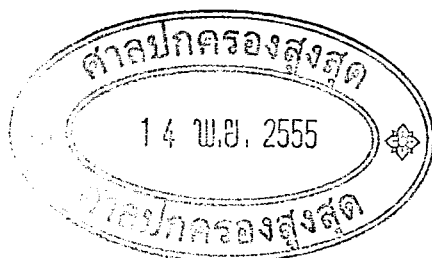
ความสงบ
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโท หญิง
 (ปริชา นิลทอม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ความสงบ มีและพกวาอาวรุ และให้การเพิ่มเติมว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจในที่เกิดเหตุเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุมมีอาวุธและกำลังกระทำให้เกิดความวุ่นวาย ขึ้นในบ้านเมือง จึงรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาจึงมีคำสั่งให้สลายการชุมนุม ด้วยการจับกุมผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุม โดยอาศัยอำนาจตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น เห็นว่า เป็นคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม ที่ต้องการโน้มน้าวให้ศาลเห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การ และให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุมได้ชุมนุมโดยไม่สงบ และมีอาวุธ อันเป็นการกระทำผิดกฎหมายอาญาและเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุมได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่โดยที่คำให้การและคำให้การเพิ่มเติม ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดังกล่าวไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนให้เห็นจริงดังที่ได้ให้การ และให้การเพิ่มเติมไว้ ทั้งยังขัดกับภาพเหตุการณ์ที่ปรากฏจากการที่ศาลได้เปิดฉายแผ่น บันทึกรูปภาพและเสียงข้างต้น และขัดกับข้อเท็จจริงจากสรุปเหตุการณ์จากวิดิทัศน์การชุมนุม เรียกร้องกรณีทอส่งก๊าซไทย - มาเลเซีย ในเอกสารผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการทอส่งก๊าซไทย - มาเลเซีย ที่สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้จัดทำขึ้น ทั้งยังขัดกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากรายงาน การพิจารณาสอบสวนและศึกษา เรื่อง กรณีการใช้ความรุนแรงปราบปรามประชาชนผู้ชุมนุม คัดค้านโครงการทอส่งก๊าซไทย - มาเลเซีย บริเวณถนนหน้าโรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการการมีส่วนร่วม ของประชาชน วุฒิสภา จึงไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่ม ผู้ชุมนุมได้ใช้ความรุนแรง ใช้กำลังประทุษร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปรักษาความสงบหรือกำลัง กระทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมืองและเป็นการชุมนุมโดยมีอาวุธ อันเป็นการกระทำผิด กฎหมายอาญา เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุมและสลายการชุมนุมได้โดยอาศัยอำนาจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ให้การและให้การ เพิ่มเติม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการชุมนุมโดยมีอาวุธ แม้จะปรากฏจากคำฟ้องและบัญชีทรัพย์สิน ท้ายคำฟ้องคดีอาญา คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๕/๒๕๕๖ ของศาลจังหวัดสงขลา ระหว่าง พนักงาน อัยการจังหวัดสงขลา โจทก์ นายรัชฎะหรือรัชฎะ วัฒนศักดิ์ กับพวก รวม ๑๒ คน จำเลย ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจยึดอาวุธจากจำเลยกับพวกได้ในที่ชุมนุม ซึ่งเป็นที่ชุมนุมที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุมได้ร่วมกันชุมนุมอยู่ คือ (๑) ไม่ตรงทำด้วยไม้ไผ่

สำเนาถูกต้อง
สืบตำรวจโท หญิง
(ปริษา นิลธรรม)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

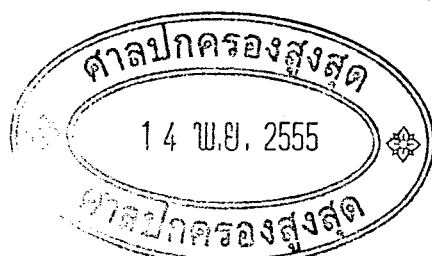
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๓ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๑.๕๐ เมตร บางส่วนดัดปลายให้แหลม จำนวน ๑๕ อัน (๒) มีดสพาดยาวทั้งด้าม ๑๐ นิ้ว พร้อมฝัก จำนวน ๑ เล่ม (๓) หนังสือดักด้ามไม้ จำนวน ๗ อัน (๔) ลูกตะกั่วใช้ยิงกับหนังสือดัก จำนวน ๘๒ ลูก (๕) มีดพับ จำนวน ๑ เล่ม (๖) กรรไกร ปลายแหลม จำนวน ๑ เล่ม ก็ตาม ก็เห็นว่า ไม้ธงและกรรไกรมิใช่อาวุธโดยสภาพ แต่หากจะเป็นอาวุธได้ ก็โดยได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ และในการเดินทางมาชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุม ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุมมีเจตนาร่วมกันมาแต่แรกที่จะให้มีการพาไม้ไฟและกรรไกรมาในที่ที่เกิดเหตุ เพื่อที่จะใช้ไม้ไฟและกรรไกรเป็นอาวุธ แต่กลับปรากฏจากภาพที่ศาลได้เปิดฉายแผ่นบันทึกภาพและเสียง (แผ่น วิ.ซี.ดี.) พยานวัตถุว่า กลุ่มผู้ชุมนุมได้ถือธงมาเพื่อชุมนุมในที่ที่เกิดเหตุ จึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่จะต้องมีไม้ไฟเป็นด้ามธง เพื่อประโยชน์ในการถือนำขบวนมาชุมนุม มิใช่เพื่อประโยชน์ที่จะใช้เป็นอาวุธ แต่ได้ใช้เป็นอาวุธหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าผลักดัน เพื่อสลายการชุมนุม จึงเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นในขณะนั้นของผู้ชุมนุมแต่ละคน มิใช่เป็นเจตนาที่เกิดขึ้นแต่แรกของกลุ่มผู้ชุมนุม ส่วนมีดสพาด จำนวน ๑ เล่ม และมีดพับ จำนวน ๑ เล่ม กับหนังสือดักด้ามไม้ จำนวน ๗ อัน แม้จะเป็นอาวุธโดยสภาพ แต่มีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคนในกลุ่มผู้ชุมนุม ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุมมีเจตนาร่วมกันที่จะพาอาวุธดังกล่าวมา จึงเชื่อว่าการพาอาวุธดังกล่าวมาเป็นเจตนาของผู้ที่เป็นเจ้าของโดยลำพัง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุม ไม่น่าจะรู้เห็นด้วย จึงเห็นว่าการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุม เป็นการชุมนุมโดยปราศจากอาวุธ เมื่อการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ และการชุมนุมดังกล่าวได้ชุมนุมกันอยู่ที่บริเวณสะพานจุติบุญสูงอุทิศอันเป็นที่สาธารณะ การจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมดังกล่าว ซึ่งเป็นการชุมนุมสาธารณะด้วยการสลายการชุมนุมจะกระทำได้เฉพาะในกรณีที่มีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ เพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะการณ สงครามหรือในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึกตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปสลายการชุมนุมนี้ หาได้มีบทกฎหมายเฉพาะที่ให้อำนาจ จำกัดการชุมนุมสาธารณะโดยสงบและปราศจากอาวุธไม่ และบทกฎหมายประกอบกับ

ส.ค.อ. /แผนรักษา
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโทหญิง
 (ปริยา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

แผนรักษาความปลอดภัยที่ให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ข้างต้นก็หาใช่บทกฎหมายเฉพาะดังกล่าวนำไม่ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำกัดเสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุมด้วยการ สลายการชุมนุม จึงเป็นการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ข้างต้น และเป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมด้วยการใช้อำนาจตามกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้รับความเสียหายโดยไม่อาจอยู่ชุมนุมต่อไปเพื่อรอ ยื่นหนังสือเสนอข้อเรียกร้องต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่จะมาประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ที่โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ ได้ ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงาน ดันสังกัดจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ซึ่งแม้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ จะไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นว่าการที่ไม่อาจใช้เสรีภาพในการชุมนุม ด้วยการอยู่ชุมนุมต่อไปได้ ทำให้เกิดความเสียหายคิดเป็นเงินตามที่ฟ้องก็ตาม เมื่อในทาง กฎหมายปกครองมิได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับการวินิจฉัยเรื่องค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทน เพื่อละเมิด จึงต้องนำหลักกฎหมายตามมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ที่บัญญัติไว้ว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดและเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรและความร้ายแรงแห่งละเมิด มาใช้ในการวินิจฉัยค่าเสียหายในคดีนี้ เมื่อการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ กับกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นการชุมนุมโดยสงบ และปราศจากอาวุธ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติ รับรองไว้ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมดังกล่าวด้วยการสลายการชุมนุม โดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญตามที่ได้นิยามมาข้างต้น จึงถือได้ว่าเป็นการกระทำละเมิดที่มีความ รุนแรง เนื่องจากการกระทำไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมาย สูงสุดของประเทศ เห็นสมควรกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานดันสังกัดของ เจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเงินคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ปรากฏว่า มีส่วนร่วมในการกระทำละเมิดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย จึงไม่ต้องร่วมรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเงินคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

/นับแต่
สำเนาถูกต้อง
 สืบตำรวจโทหญิง *[Signature]*
 (ปริยา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น โดยให้ชำระภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำพิพากษา คืบค่าธรรมเนียมศาลแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ตามส่วนแห่งการชนะคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

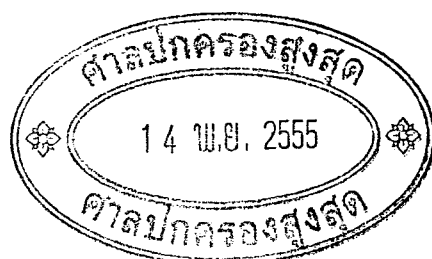
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์และเพิ่มเติมคำอุทธรณ์ว่า จากคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งไม่รับคำฟ้องบางส่วนไว้พิจารณา และความเห็นของศาลปกครองชั้นต้นและศาลจังหวัดสงขลาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ซึ่งถึงที่สุดแล้วตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นที่ยุติว่า ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับคำฟ้องคดีนี้ เฉพาะส่วนที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจัดทำแผนรักษาความปลอดภัยการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเพื่อสั่งการ การจัดวางกำลังและแผนหลักกันบริเวณโรงแรมเจ.บี. จนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถใช้สิทธิชุมนุมเพื่อยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีเท่านั้น แต่ในคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้กำหนดประเด็นที่ต้องวินิจฉัยและพิพากษาเกินกว่าคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณา กล่าวคือ มีการกำหนดประเด็นว่า การดำเนินการสลายการชุมนุมเป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ หรือไม่ด้วย ทั้งที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องที่ขอให้ชดใช้ค่าเสียหายอันเกิดจากการจับกุมและการสลายการชุมนุมแล้ว เนื่องจากมิใช่เป็นการกระทำทางปกครอง แต่เป็นการกระทำในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่มีอำนาจกำหนดประเด็นในส่วนนี้ และเมื่อศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การจัดทำแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเพื่อสั่งการ การวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการวางแนวลาดหนามและแผนหลักกันขวางทางเข้าโรงแรมเจ.บี. ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อขัดขวางการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เพื่อยื่นหนังสือเสนอข้อเรียกร้องต่อนายกรัฐมนตรี จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ซึ่งคำวินิจฉัยส่วนนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นพ้องด้วย แต่ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยต่อไปว่า การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการสลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มชุมนุม เป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ นั้น เป็นคำวินิจฉัยในส่วนของคำฟ้องที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่มีอำนาจวินิจฉัยในส่วนนี้ ดังนั้น เมื่อถือตามคำสั่งของ

/ศาลปกครองชั้นต้น.
สำเนาถูกต้อง
 สมภารวาท หญิง
 (ปรีชา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ศาลปกครองชั้นต้นที่รับคำฟ้องบางส่วนไว้พิจารณาแล้ว จึงมีผลว่าคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษายกฟ้อง

ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุม เป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการสลายการชุมนุมเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ โดยศาลรับฟังข้อเท็จจริงจากแผ่นบันทึกภาพและเสียง (แผ่น วิ.ซี.ดี.) ประกอบกับข้อเท็จจริงจากสรุปเหตุการณ์จากวิดิทัศน์การชุมนุมเรียกร้องกรณีทอส่งก๊าซไทย - มาเลเซีย ในเอกสารผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจัดทำขึ้น และข้อเท็จจริงจากรายงานการพิจารณาสอบสวนและศึกษา เรื่อง กรณีการใช้ความรุนแรงปราบปรามประชาชนผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการทอส่งก๊าซไทย - มาเลเซีย บริเวณถนนหน้าโรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา นั้น เป็นการรับฟังพยานหลักฐานที่ยังไม่เพียงพอ เพราะแผ่น วิ.ซี.ดี. ไม่ปรากฏว่าใครเป็นผู้ถ่าย ถ่ายโดยมีวัตถุประสงค์อย่างไร มีการติดต่อหรือไม่ ส่วนเอกสารดังกล่าวล้วนแต่เป็นพยานบอกเล่าและเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานในภาพกว้าง เพื่อเสนอมาตรการในการแก้ไข การรับฟังข้อเท็จจริงของศาลปกครองชั้นต้นยังคลาดเคลื่อนอยู่หลายประการ กล่าวคือ ไม่ปรากฏว่ามีหนังสือที่ผู้ชุมนุมจะยื่นร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรีแต่อย่างใด ทั้งที่พลตำรวจตรี สันฐาน ชยนนท์ ได้ประสานกับนายวัชรพันธ์ จันทรขจร ให้แจ้งแกนนำผู้ชุมนุมก่อนหน้าที่จะเดินทางมาชุมนุมแล้ว ถ้าผู้ชุมนุมประสงค์จะยื่นหนังสือร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรีแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยินดีเดินทางมารับหนังสือด้วยตนเอง และสวนหย่อมใกล้โรงแรมเจ.บี. ก็มีใช้จุดพักรอของผู้ชุมนุม เพราะเป็นพื้นที่ที่ถูกกำหนดให้อยู่ในวงรอบชั้นใน (เขตหวงห้าม) โดยทางราชการได้จัดพื้นที่ว่างในซอยข้างธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) สาขาถนนเพชรเกษมไว้รองรับการชุมนุมแล้ว จากการประชุมพิจารณาร่วมกันระหว่างทางราชการกับผู้ประสานงานกับแกนนำกลุ่มผู้คัดค้านโครงการ สถานที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากโรงแรมเจ.บี. ประมาณ ๑๕๐ เมตร ถึง ๒๐๐ เมตร และได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการชุมนุมไว้ให้แล้ว รวมทั้งได้มีการประชาสัมพันธ์แจ้งสถานที่ชุมนุมให้ผู้ชุมนุมทราบทั่วกันแล้วเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ขณะที่ผู้ชุมนุมเดินทางจากลานหอยเสียบ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผ่านจุดตรวจอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นจุดที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนำกำลังไปสกัดเพื่อตรวจค้นอาวุธ เนื่องจาก

ได้รับรายงาน...
สำเนาถูกต้อง
 สันติภาพไทย
 (ปริชา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ได้รับรายงานว่ามีการเตรียมอาวุธเหมือนที่เคยใช้ก่อเหตุร้ายคราวทำประธาภิจักร์สองครั้งที่ผ่านมา ผลการตรวจค้นรถยนต์กระบะคันแรก พบมีด กรรไกร หนังสือศักดิ์พร้อมลูกตะกั่วถ่วงอวน ใช้เป็นลูกกระสุน จึงยึดไว้เป็นของกลางโดยไม่ได้ดำเนินคดีกับผู้ใด ส่วนรถยนต์คันอื่นๆ ที่ขับเป็นขบวนตามหลังมาไม่ยอมให้ตรวจค้น มีการปะทะกันระหว่างแถวของผู้ชุมนุมกับแถว ตำรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จนแถวตำรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องถอยร่นจากที่ตั้งจุดตรวจ เกือบหนึ่งกิโลเมตร โดยแกนนำผู้ชุมนุมได้พูดผ่านเครื่องขยายเสียงปลุกเร้าให้กลุ่มผู้ชุมนุม ทำตามที่ตกลงกันไว้ มีการใช้คำพูดลักษณะเป็นสัญญาณที่นัดหมายไว้ล่วงหน้าแล้ว พลตำรวจตรี สันฐาน ได้ให้นายวัชรพันธ์ประสานกับแกนนำผู้ชุมนุมว่าถ้าผู้ชุมนุมยอมให้ ค้นอาวุธและยอมไปยังจุดพักรอที่จัดไว้ตรงที่ว่างข้างธนาคารกรุงไทย สาขาถนนเพชรเกษม ก็จะอนุญาตให้กลุ่มผู้ชุมนุมผ่านไปได้ ซึ่งนายวัชรพันธ์ยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ รับปากว่าจะพา ผู้ชุมนุมไปยังสถานที่ที่ทางราชการจัดให้และจะยินยอมให้ตรวจค้นอาวุธ เมื่อถึงพื้นที่ดังกล่าว พลตำรวจตรี สันฐาน จึงสั่งการให้ทุกจุดสกัดเปิดทางและให้พันตำรวจเอก สุรัชย์ สืบสุข เป็นผู้นำขบวนรถของผู้ชุมนุมเข้ามายังอำเภอลาดใหญ่ แต่กลุ่มผู้ชุมนุมกลับฝ่าฝืนคำสั่งของ พันตำรวจเอก สุรัชย์ ไม่ยอมเลี้ยวเข้าไปด้านข้างธนาคารกรุงไทย สาขาถนนเพชรเกษม โดยขับรถฝ่ามุ่งหน้าไปทางโรงแรมเจ.บี. พลตำรวจตรี สันฐาน จึงมีคำสั่งให้พันตำรวจโท จีรวัฒน์ พยุงธรรม นำกำลังตำรวจไปสกัดกั้นที่บริเวณปากทางถนนจตุตถสุนทรณ์ ด้านติดกับ ถนนเพชรเกษม ซึ่งเป็นช่องทางเข้าออกเพียงทางเดียวที่เปิดไว้ให้ผ่านเข้าไปยังโรงแรมเจ.บี. ได้ ห่างจากสะพานจตุตถสุนทรณ์ประมาณ ๔๐ เมตร แต่ไม่สามารถสกัดกั้นกลุ่มผู้ชุมนุมได้ กลุ่มผู้ชุมนุมได้หยุดขบวนลงเพราะมีแนวแผงเหล็กและกำลังตำรวจ จำนวน ๒๐๐ คน ตั้งรับกลางสะพานจตุตถสุนทรณ์ และรอกกลุ่มผู้ชุมนุมที่เคลื่อนขบวนตามมา จุดสกัดดังกล่าว อยู่ห่างจากโรงแรมเจ.บี. ประมาณ ๑๕๐ เมตรเท่านั้น ไม่ใช่ ๓๕๐ เมตร โดยกลุ่มผู้ชุมนุม เดินทางมาถึงทางเข้าถนนจตุตถสุนทรณ์เมื่อเวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกาเศษ ต่อมา เวลา ประมาณ ๒๐.๔๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่ตำรวจสั่งให้ผู้ชุมนุมถอยออกจากถนนจตุตถสุนทรณ์ ทางเข้าโรงแรมเจ.บี. แต่กลุ่มผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตาม แกนนำผู้ชุมนุมบรรลัญชาการได้เรียกร้อง สั่งให้ผู้ชุมนุมเคลื่อนตัวไปประจันหน้ากับแถวตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้โล่ผลักดัน ตามยุทธวิธี แต่กลุ่มผู้ชุมนุมไม่ยินยอมและต่อสู้ขัดขวางทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับบาดเจ็บ หลายคนด้วยอาวุธ คือ ด้ามไม้ไผ่คันธงปลายแหลม ยิงหนังสือด้วยลูกตะกั่วถ่วงอวน ขว้างปากระถางต้นไม้ ก้อนหิน และน้ำบูดู พลตำรวจตรี สันฐาน ประเมินสถานการณ์

/แล้วเห็นว่า...
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโทหญิง *[Signature]*
 (ปริธา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง

แล้วเห็นว่าสถานการณ์ทวีความรุนแรงเป็นอันตรายต่อชีวิตทรัพย์สินของประชาชนและทางราชการ อันเป็นการก่อความไม่สงบ จึงได้สั่งให้สลายการชุมนุมทางยุทธวิธีเพื่อคลี่คลายสถานการณ์ เมื่อเวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ตามแผนกรกฎ ๔๕ และแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ โดยมีเงื่อนไขและเหตุผลในการสลายการชุมนุม ๗ ประการ คือ (๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจมิได้ห้ามหรือขัดขวางการใช้สิทธิในการชุมนุม และกลุ่มผู้ชุมนุมทุกคนรู้ว่าจะไปรวมตัวเพื่อชุมนุมกันที่ใดไม่ได้เกิดความบกพร่องในการติดต่อประสานงานกับผู้ชุมนุม (๒) การที่ผู้ชุมนุมฝ่าฝืนคำสั่งจนเกือบชนพันตำรวจเอก สุรัชย์ ที่ยืนให้สัญญาณให้รถของผู้ชุมนุมเลี้ยวเข้าไปยังที่ว่างด้านข้างธนาคารกรุงไทย สาขานนทบุรี เพชรเกษม เป็นการจงใจละเมิดกฎหมาย มิได้เป็นการชุมนุมโดยสงบแต่อย่างใด (๓) ผู้ชุมนุมได้ฝ่าจุดสกัดบริเวณปากทางเข้าถนนจตุรทิศด้านติดกับถนนเพชรเกษม (๔) กลุ่มผู้ชุมนุมมีการรวบรวมคนตั้งแต่สิบคนขึ้นไปเข้าด้วยกัน มีการจัดตั้งและแกนนำสั่งการอย่างชัดเจน มีสถานที่ตั้ง (ลานหอยเสียบ) ที่มั่นคงและมีระบบรักษาความปลอดภัย ใช้เป็นที่ชักชวนปลุกระดมชาวบ้าน มีเครื่องหมายบอกฝ่ายในการแต่งกาย มีธงสัญลักษณ์สีแดง เตรียมอาวุธทั้งโดยสภาพและมีใช้โดยสภาพจำนวนมาก และระดมยานพาหนะเพื่อขนผู้ชุมนุมอย่างเป็นระบบ โดยหลังเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจยึดได้อาวุธของกลาง คือ หนังสติ๊กด้ามไม้ จำนวน ๗ อัน พร้อมลูกตะกั่วถ่วงอวน จำนวน ๘๒ ลูก กระโถรปลายแหลม จำนวน ๑ อัน มีดสปาดดา ขนาดยาวทั้งตัวมีดและด้าม ๑๐ นิ้ว พร้อมฝักจำนวน ๑ เล่ม ไม้ไฟคันธง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๑.๕๐ เมตร บางอันเสียมปลายแหลมและดอกตะปูไว้ที่ปลายไม้ จำนวน ๑๗๕ อัน ลำพังข้ออ้างว่าเพียงแต่มายืนหนังสือต่อนายกรัฐมนตรี ก็ไม่จำเป็นต้องใช้คนจำนวนมากถึง ๕๐๐ คน ถึง ๗๐๐ คน และไม่จำเป็นต้องเตรียมเวทีเหล็ก เครื่องปั่นไฟ เครื่องขยายเสียง และชักชวนปลุกระดม โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่จำเป็นต้องมาก่อนกำหนดที่นายกรัฐมนตรีจะมาถึงในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงหนึ่งวัน เพราะระยะทางจากอำเภอจะนะถึงอำเภอหาดใหญ่ใช้เวลาเดินทางไม่เกินหนึ่งชั่วโมงเท่านั้น พฤติการณ์ทั้งหมดจึงบ่งชี้ว่ากลุ่มผู้ชุมนุม รวมทั้งผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่จะละเมิดกฎหมายมาแต่ต้น มิใช่การใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด (๕) กลุ่มผู้ชุมนุมได้ปิดกั้นถนนเพชรเกษมขวางทางเข้าออกถนนจตุรทิศ ซึ่งเป็นเส้นทางเดียวที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดให้ใช้เป็นเส้นทางเข้าออก และไม่ยอมเปลี่ยนไปชุมนุมยังสถานที่ที่จัดไว้ให้ (๖) กลุ่มผู้ชุมนุมพยายามจะเข้าไปในบริเวณสวนหย่อม ซึ่งเป็นพื้นที่แคบรูปยาวขนานคลองด้านหลังโรงแรมเจ.บี. ให้ได้ (๗) เมื่อพลตำรวจตรี สันฐาน ได้สั่งให้ผู้ชุมนุมเลิกชุมนุมและ

/ถอยให้พัน...
สำเนาถูกต้อง
 สืบค้นจาก...
 (ปริษา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

ถอยให้พ้นถนนจุดอันตราย แต่กลุ่มผู้ชุมนุมไม่เลิกตามคำสั่ง เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ผลักดันตามยุทธวิธี ก็ถูกกลุ่มผู้ชุมนุมร่วมกันต่อสู้ขัดขวางและทำร้ายด้วยอาวุธ และผู้ชุมนุมยังทำลายทรัพย์สินบัติสาธารณะหลายรายการ ส่วนการที่อ้างว่ากลุ่มผู้ชุมนุมที่นับถือศาสนาอิสลามกำลังประกอบพิธีละหมาดอยู่นั้น ตามหลักคำสอนไม่อนุญาตให้ละหมาดบนถนนหรือทางเท้าที่มีคนสัญจรไปมาหรือสถานที่ที่ไม่มีสมาธิซึ่งจะทำให้เสียการละหมาดได้ง่าย และสถานที่เกิดเหตุอยู่ใกล้มัสยิดมัสยิดเมาะห์ ห่างไม่เกิน ๒๐๐ เมตร หากจะละหมาด ก็จะต้องไปละหมาดที่มัสยิด และการละหมาดครั้งที่ห้าของวันจะไม่เกินเวลา ๒๐ นาฬิกา จึงเป็นการสร้างสถานการณ์ใช้เป็นข้ออ้างของกลุ่มผู้ชุมนุมและเป็นยุทธวิธีในการรื้อผู้ชุมนุมที่จะเข้ามาสมทบให้มากพอที่จะใช้กำลังปะทะและผลักดันแถวตั้งรับของเจ้าหน้าที่ และการผลักดันให้สลายการชุมนุมได้กระทำหลังจากกลุ่มผู้ชุมนุมเลิกจากการละหมาดและรับประทานอาหารแล้ว เจ้าหน้าที่ไม่ได้ใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุมแต่แรก เป็นการผลักดันตามยุทธวิธีให้ผู้ชุมนุมถอยหนีจากถนนจุดอันตรายหลังจากได้แจ้งให้เลิกการชุมนุมแล้วไม่เลิก ส่วนสาเหตุที่ไม่อนุญาตให้กลุ่มผู้ชุมนุมเข้าไปใช้สถานที่บริเวณสวนหย่อม เพราะสวนหย่อมอยู่ติดกับโรงแรมเจ.บี. และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณสถานที่ที่มีการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอบางใหญ่ ด้วยการจัดตั้งศูนย์อำนวยการเพื่อสั่งการ การวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการวางแผนหลักกันขวางทางเข้าโรงแรมเจ.บี. โดยชอบ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงสามารถห้ามมิให้กลุ่มผู้ชุมนุมและผู้ฟ้องคดีเข้าไปที่สวนหย่อม ซึ่งอยู่ในบริเวณหวงห้ามได้ ดังที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยไว้แล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ไม่เคารพกฎหมายของบ้านเมือง และมีใช้การใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต จึงไม่ได้รับความคุ้มครองแต่อย่างใด นอกจากนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างไร ศาลใช้หลักเกณฑ์ใดในการกำหนดค่าเสียหายทั้งค่าเสียหายดังกล่าวก็สูงเกินไป ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ แก้อุทธรณ์ว่า จากคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นชี้ให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีบรรยายในคำฟ้องว่าได้รับความเสียหายจากการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสลายการชุมนุม อันเป็นการกระทำละเมิดในทางปกครอง

/สองประการ.
สำเนาถูกต้อง
 สมเด็จพระเทพฯ ทรง
 (ปริยา นิลปรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองจังหวัด...

สองประการ คือ ความเสียหายต่อเสรีภาพในการชุมนุมและความเสียหายต่อร่างกายและทรัพย์สิน โดยศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในประเด็นที่ฟ้องเรียกค่าเสียหายเกี่ยวกับร่างกายและทรัพย์สิน แต่ให้รับคำฟ้องในประเด็นที่ฟ้องเรียกค่าเสียหายเกี่ยวกับการเสรีภาพในการชุมนุม ซึ่งต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีโดยมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองชั้นต้นก็ได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยโดยการสลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายในทางปกครอง ซึ่งอยู่ในอำนาจควบคุมตรวจสอบของศาลปกครอง และโดยที่การชุมนุมของผู้ฟ้องคดีเป็นการใช้เสรีภาพการชุมนุมในที่สาธารณะโดยสงบและปราศจากอาวุธตามรัฐธรรมนูญ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ทางภาวะวิสัยอันจะเป็นเงื่อนไขให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อจะปราบปรามอาชญากรรม การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดี จึงมิใช่การใช้อำนาจตามกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งอยู่ในอำนาจควบคุมตรวจสอบของศาลยุติธรรมแต่อย่างใด การที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดประเด็นและมีคำวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการสลายการชุมนุมเป็นการละเมิดเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการพิจารณาพิพากษาคดีภายในขอบเขตอำนาจคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อวินิจฉัยค่าเสียหายเกี่ยวกับการละเมิดเสรีภาพการชุมนุมที่ศาลมีคำสั่งรับคำฟ้องไว้แล้ว

การรับฟังพยานหลักฐานของศาลปกครองชั้นต้นเพื่อวินิจฉัยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ว่าเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธเป็นการรับฟังพยานหลักฐานโดยชอบแล้ว กล่าวคือ ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการดูแผ่น วี.ซี.ดี. ได้อย่างชัดเจนแจ้งว่ามีการติดต่อภาพดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างหรือไม่ เพราะภาพตาม วี.ซี.ดี. มีช่วงวันเวลากำกับอยู่ในภาพด้วย และเมื่อพิจารณาภาพก็จะเห็นสภาพความต่อเนื่องของภาพนั้นเองด้วย จึงไม่จำเป็นต้องนำพยานบุคคลมาสืบประกอบว่าใครเป็นผู้บันทึก เพราะมิได้โต้แย้งกันว่าภาพดังกล่าวไม่ใช่ภาพในที่เกิดเหตุแต่อย่างใด หากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าแผ่น วี.ซี.ดี. ของผู้ฟ้องคดีมีข้อเท็จจริงไม่ถูกต้อง ก็สามารถนำส่งแผ่น วี.ซี.ดี. ที่ตนมีต่อศาลเพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ ส่วนเอกสารการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือรายงานการพิจารณาสอบสวนและ

ศึกษา...
สำเนาถูกต้อง
 สืบตำรวจโท หญิง
 (ปรีดา นิลพทนต์)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

ศึกษาของคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานทั้งสองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ทั้งสิ้น และศาลปกครองชั้นต้นก็ได้รับฟังพยานหลักฐานในลักษณะที่นำมาพิจารณาประกอบกับการดูภาพและฟังเสียงจากแผ่น วี.ซี.ดี. กับพยานหลักฐานอื่นที่ปรากฏในสำนวนคดี ข้อเท็จจริงส่วนใหญ่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างในคำอุทธรณ์เพิ่มเติมเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วในศาลปกครองชั้นต้น และได้เป็นปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด ชอบที่ศาลปกครองสูงสุดจะไม่รับไว้พิจารณาได้ตามข้อ ๑๐๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ สำหรับหนังสือที่จะยื่นร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรีก็นำส่งต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้วตั้งแต่ในชั้นไต่สวนเพื่อพิจารณารับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ถึงข้อเท็จจริงนับแต่การประกาศเขตหวงห้าม การประสานงานเพื่อแจ้งถึงสถานที่ที่ทางราชการกำหนดให้กลุ่มผู้ชุมนุมหยุดชุมนุม ข้อเท็จจริงนับแต่ขบวนกลุ่มผู้ชุมนุมเดินทางออกจากอำเภอจะนะ ผ่านอำเภอนาหม่อมจนถึงจุดเกิดเหตุ ตลอดทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระยะห่างจากโรงแรมเจ.บี. จนถึงจุดเกิดเหตุ นั้น ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยไว้โดยชอบแล้ว และข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ได้มีการนำสืบกันไว้ในศาลจังหวัดสงขลา เป็นคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๓๒๑/๒๕๔๗ โดยศาลจังหวัดสงขลาได้พิพากษาไว้ชัดแจ้งแล้วว่าการประสานงานเกี่ยวกับสถานที่ยังคงตกลงกันไม่ได้ อันเป็นความบกพร่องในการประสานงาน เมื่อผู้ชุมนุมเชื่อโดยสุจริตว่าตนร่วมชุมนุมเพื่อใช้สิทธิเรียกร้องตามรัฐธรรมนูญภายในขอบเขตแห่งกฎหมายจึงมีสิทธิเดินทางไปตามเส้นทางที่ได้เคยปรึกษาวางแผนไว้ ไม่จำเป็นต้องรอให้เจ้าพนักงานตำรวจทำการตรวจค้นขบวนที่อำเภอนาหม่อม และไม่จำเป็นต้องเดินทางตามเส้นทางและเข้าสู่สถานที่ที่ทางราชการกำหนดให้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ส่วนพฤติการณ์ของผู้ชุมนุมก่อนมีการสลายการชุมนุม ก็ปรากฏตามแผ่น วี.ซี.ดี. ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างส่งต่อศาล และคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นก็สอดคล้องกับรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา และคำพิพากษาของศาลจังหวัดสงขลา ว่า กลุ่มผู้ชุมนุมยังอยู่ในความสงบก่อนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะตั้งแถวสองแถวนอกแผงเหล็ก จึงเป็นข้อเท็จจริงที่น่าจะเป็นที่ยึดได้ดังที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษา แม้เวลาที่ปรากฏในแผ่น วี.ซี.ดี. จะเป็นเวลาที่เกินกว่าเวลาจริงหนึ่งชั่วโมง

/แต่ทั้ง...
สำเนาถูกต้อง
 สิบตำรวจโท หญิง *July*
 (ปริยา นิลพรหม)

แต่ทั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ก็ได้วินิจฉัยเรื่องนี้ไว้แล้วว่าเป็นเวลาที่เร็วไปหนึ่งชั่วโมง ตลอดทั้งแผ่น วิ.ซี.ดี. ไม่ใช่เป็นดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่ากลุ่มผู้ชุมนุมมาถึงเวลา ๑๙ นาฬิกา แล้วตำรวจสั่งให้ผู้ชุมนุมถอยออกจากถนนจุดอนุสรณ์ในเวลา ๒๐.๔๐ นาฬิกา และมีคำสั่งสลายการชุมนุมในเวลา ๒๑ นาฬิกา สำหรับที่กล่าวอ้างว่าการประกอบพิธีละหมาดในที่เกิดเหตุเป็นการสร้างสถานการณ์นั้น เป็นการกล่าวอ้างข้อเท็จจริงในทางวิชาการและหลักการศาสนาซึ่งต้องรับฟังจากพยานที่ทราบถึงหลักการดังกล่าว เป็นข้อเท็จจริงที่ต้องพิสูจน์ด้วยพยานเอกสารหรือประจักษ์พยานและพยานผู้เชี่ยวชาญ ประกอบกับข้อเท็จจริงว่ามีคนจำนวนมากมาร่วมชุมนุม หากจะต้องประกอบพิธีละหมาดตามหลักการศาสนาโดยไปละหมาดในสถานที่ต่างๆ ก็จะทำให้เกิดความสับสนไม่อาจควบคุมสถานการณ์ได้ อันจะก่อให้เกิดความวุ่นวายได้ง่ายกว่าที่จะร่วมกันทำพิธีในบริเวณที่ชุมนุม จึงมิใช่การสร้างสถานการณ์ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด และที่มีการเตรียมการต่างๆ เกี่ยวกับการชุมนุมดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้นก็เกินไปเพื่อการรักษาความปลอดภัย ไม่ให้มีบุคคลอื่นมาก่อให้เกิดความวุ่นวาย เพื่อให้การชุมนุมเป็นไปโดยสงบ การที่มีคนจำนวนมากก็เป็นเรื่องของการแสดงออกของพลเมืองชน อันเป็นการแสดงออกในการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของประชาชนที่มุ่งแสดงพลังให้สาธารณะได้ประจักษ์ ส่วนเรื่องอาวุธเป็นเรื่องเฉพาะตัว มิได้เป็นเจตนาร่วมกันของกลุ่มผู้ชุมนุม การที่กลุ่มผู้ชุมนุมกันขวางทางเข้าออกถนนจุดอนุสรณ์ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำแผงเหล็กมาปิดกั้นทางเข้าของถนนบริเวณคอสะพานอยู่ก่อนแล้ว ทำให้การสัญจรไม่อาจทำได้แต่แรกอยู่แล้ว สำหรับพื้นที่สวนหย่อมเป็นพื้นที่หวงห้ามหรือไม่นั้น เมื่อผู้ชุมนุมยังไม่ได้เข้าไปในเขตดังกล่าว ประเด็นนี้จึงไม่ใช่สาระสำคัญแห่งคดีแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นใช้ดุลพินิจรับฟังพยานหลักฐานต่างๆ ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีแล้วพิพากษาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นคำพิพากษาที่ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว และเมื่อกฎหมายปกครองมิได้บัญญัติเรื่องค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดไว้โดยเฉพาะ การที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อผู้ฟ้องคดีหนึ่งคน ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้วเช่นกัน ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

/ศาลปกครองสูงสุด...

สำเนาถูกต้อง

สืบตำรวจโท หญิง

(ปรีชา นิลพรหม)

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๘ เป็นประชาชนที่อาศัย
อยู่ในท้องที่ตำบลลี้และตำบลสะกอม อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙
ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อ
สาธารณประโยชน์ (NGOs) ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ เป็นนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ขณะเกิดเหตุมีตำแหน่งเป็นรองเลขาธิการสหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย
เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ ร่วมกับประชาชนกลุ่มผู้คัดค้าน
โครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ได้รวมตัวกันที่
อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เพื่อเดินทางไปยื่นหนังสือเสนอข้อเรียกร้องให้มีการทบทวน
โครงการดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่จะมาประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่)
ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยอ้างว่า
ได้มีการนัดหมายกันให้มีการพักรอบริเวณสวนหย่อมใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. ในการ
เดินทางไปชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ และกลุ่มผู้ชุมนุมได้ใช้รถยนต์ของ
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ จำนวน ๒ คัน และว่าจ้างผู้ฟ้องคดีที่ ๒๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ ให้นำรถยนต์กระบะ
และรถยนต์บรรทุกหกล้อขนส่งของและผู้ชุมนุมไปยังสถานที่ชุมนุมข้างต้น โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓
ร่วมเดินทางมาชุมนุมด้วย ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เดินทางไปเองเพื่อร่วมสังเกตการณ์และ
ชุมนุมด้วย ระหว่างการเดินทางเมื่อถึงท้องที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เจ้าพนักงาน
ตำรวจได้ตั้งจุดตรวจสกัดบนถนนและทำการตรวจค้นผู้ชุมนุมและรถยนต์ยานพาหนะ
ของผู้ชุมนุมบางส่วน แต่มีผู้ชุมนุมบางส่วนไม่ยอมให้ทำการตรวจค้น จึงมีการเจรจากันระหว่าง
เจ้าพนักงานตำรวจกับกลุ่มผู้ชุมนุม จนเจ้าพนักงานตำรวจต้องปล่อยให้ขบวนผู้ชุมนุม
เดินทางต่อไป ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ และกลุ่มผู้ชุมนุม เดินทางมาถึงอำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา เมื่อเวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา โดยมีรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนำขบวนมา
ตามถนนเพชรเกษม จนกระทั่งถึงทางเข้าถนนจุดอนุสรณ์ บริเวณวงเวียนน้ำพุ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา แต่ไม่อาจเดินทางต่อไปจนถึงบริเวณสวนหย่อมใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. ได้

/เนื่องจาก...

สืบตำรวจโทหญิง **สำเนาถูกต้อง**
(ปริษา นิลพรม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง...

เนื่องจากเจ้าพนักงานตำรวจจัดวางกำลังและแผนเหล็กตั้งวางขวางกั้นบนสะพานจุดบุญสูงอุทิศ ขบวนการกลุ่มผู้ชุมนุมจึงหยุดอยู่บนถนนจุดอนุสรณ์บริเวณเชิงสะพานจุดบุญสูงอุทิศ และมีการเจรจากันระหว่างเจ้าพนักงานตำรวจกับผู้ชุมนุม เพื่อให้กลุ่มผู้ชุมนุมใช้บริเวณพื้นที่ว่างข้าง ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนเพชรเกษม เป็นที่ชุมนุมแทนบริเวณสวนหย่อม ใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. แต่การเจรจาไม่ประสบความสำเร็จ หลังจากนั้นไม่นาน เจ้าพนักงานตำรวจที่จัดวางกำลังบนสะพานจุดบุญสูงอุทิศจำนวนหลายคนร่วมกันผลักดัน กลุ่มผู้ชุมนุมจนเกิดความวุ่นวายขึ้น และเจ้าพนักงานตำรวจได้ดำเนินการสลายการชุมนุม จนกลุ่มผู้ชุมนุมต้องสลายตัวไปในที่สุด ในวันเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ และหลังจากวันเกิดเหตุ เจ้าพนักงานตำรวจได้จับกุมผู้ชุมนุม จำนวน ๒๐ คน พร้อมยึดวัตถุสิ่งของจำนวนหลาย รายการและรถยนต์จำนวนหลายคันเพื่อดำเนินคดีอาญา โดยพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้อง คดีอาญาต่อศาลจังหวัดสงขลา ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๑ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๒๑๕ มาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๓๖๐ มาตรา ๓๖๘ และมาตรา ๓๗๑ ต่อมา ศาลจังหวัดสงขลา มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๒๑/๒๕๕๗ ให้ยกฟ้องจำเลยทั้งยี่สิบ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นขอให้ศาล พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรวมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิ ในการชุมนุม พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเงิน คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระ เสร็จสิ้น โดยให้ชำระภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำพิพากษา คืบค่าธรรมเนียมศาล แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ตามส่วนแห่งการชนะคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย สองประเด็น คือ

ประเด็นที่หนึ่ง ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดประเด็นที่ต้องวินิจฉัยและพิพากษา เกินกว่าคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณาหรือไม่

/พิเคราะห์...

สำเนาถูกต้อง

สืบตำรวจโท หญิง

(ปริยา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบคนฟ้องมีใจความว่า การที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณสถานที่จัดการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้วยการจัดตั้งศูนย์อำนวยการร่วม การวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ แนวลาดหนาม และแผงเหล็กตั้งวางขวางกันทางเข้าโรงแรมเจ.บี. และดำเนินการสลายการชุมนุมของกลุ่มผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ร่วมชุมนุมอยู่ ณ บริเวณถนนจุดอนุสรณ์ เชิงสะพาน จุติบุญสูงอุทิศ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้รับความเสียหายและทำให้รถยนต์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ ได้รับความเสียหายและขาดประโยชน์อันพึงได้รับการใช้รถยนต์ดังกล่าว ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายจากการถูกละเมิดเสรีภาพในการชุมนุมให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ค่าเสียหายจากการได้รับบาดเจ็บให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และค่าเสียหายที่เกิดกับรถยนต์ พร้อมค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินค่าเสียหายของผู้ฟ้องคดีแต่ละคน นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสืบคน และศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับคำฟ้องตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ที่ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายจากการถูกละเมิดเสรีภาพในการชุมนุมให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ไว้พิจารณา โดยไม่รับคำฟ้องตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ ที่ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายจากการได้รับบาดเจ็บและค่าเสียหายของทรัพย์สิน อันเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณา เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องบางประเด็นไว้พิจารณา ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๗/๑๓/๒๕๕๗ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น กรณีจึงเห็นได้ว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นจะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามต้องรับผิดชอบใช้

ค่าเสียหาย
สำเนาถูกต้อง
 สืบคำวินิจฉัย
 (ปริยา นิตพรหม)

ค่าเสียหายจากการถูกละเมิดเสรีภาพในการชุมนุมให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ตามคำฟ้องส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับไว้พิจารณาหรือไม่ ศาลปกครองชั้นต้น จำต้องพิจารณาให้ได้ความว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามที่เป็นเหตุ แห่งการฟ้องคดีนี้ เป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ หรือไม่ กรณีจึงถือไม่ได้ว่าการที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดประเด็นที่ต้อง วินิจฉัยในประเด็นที่สามว่า การที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามปฏิบัติหน้าที่ในการรักษา ความสงบเรียบร้อยในบริเวณสถานที่ที่มีการประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อัมพพฤกษ์ใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้วยการจัดตั้งศูนย์อำนวยการเพื่อสั่งการ การวางกำลัง เจ้าหน้าที่ตำรวจและวางแผนหลักกันขวางทางเข้าโรงแรมเจ.บี. ตลอดจนการดำเนินการ สลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นการ กระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ หรือไม่ และ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ หรือไม่ เพียงใดนั้น เป็นการกำหนดประเด็นที่ต้องวินิจฉัยและพิพากษาเกินกว่า คำฟ้องที่ศาลปกครองชั้นต้นรับไว้พิจารณาดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง อุทธรณ์ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่สอง การที่เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการสลายการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่ม ผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการก่อสร้างท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย - มาเลเซีย ที่ชุมนุมกันบนถนนจุดอนุสรณ์ บริเวณเชิงสะพานจุดบุญสูงอุทิศ อัมพพฤกษ์ใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นการกระทำละเมิดผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ หรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบ ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ซึ่งบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ และวรรคสองว่า การจำกัดเสรีภาพ ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะในกรณี การชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ หรือ

เพื่อรักษา...
สำเนาถูกต้อง
 สบตำรวจโท หนุง
 (ปริยา กิตพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองภาคกลาง

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก และมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น เห็นว่า เสรีภาพในการชุมนุมเป็นเสรีภาพอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เสรีภาพในการชุมนุมเป็นเสรีภาพที่มีความสำคัญเพราะมีที่มาจากเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นสิ่งที่จะขาดเสียมิได้ในสังคมที่ปกครองด้วยระบอบเสรีประชาธิปไตย เพราะการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายเป็นการถกเถียงกันด้วยสติปัญญา เพื่อนำมาซึ่งวิธีการแก้ปัญหาหรือขัดแย้งของสังคมในระบอบเสรีประชาธิปไตย การชุมนุมเป็นกลไกในการเปิดโอกาสให้มีการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์อย่างเปิดเผย แสดงออกซึ่งปัญหาและข้อเรียกร้องของประชาชนหรือกลุ่มผลประโยชน์ในสังคม ทั้งยังช่วยให้รัฐมองเห็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมได้ชัดเจนขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเสรีภาพในการชุมนุมจะมีความสำคัญ แต่เสรีภาพในการชุมนุมก็ถูกจำกัดโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้นเองว่า ต้องเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ หากเป็นการชุมนุมที่ไม่สงบหรือมีอาวุธย่อมอยู่นอกเหนือการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และก็มีข้อจำกัดเฉพาะแต่ในกรณีการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึกเท่านั้น กรณีจึงมีปัญหาคือต้องพิจารณาประการแรกว่า การชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ที่ชุมนุมกันบนถนนจุดอนุสรณ์ บริเวณเชิงสะพานจุดบุญสูงอุทิศ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๒ และประชาชนกลุ่มผู้คัดค้านโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ได้รวมตัวกันที่อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

เพื่อเดินทาง...
สำเนาถูกต้อง
 สืบตำรวจโท หญิง
 (ปริยา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

เพื่อเดินทางไปยื่นหนังสือเสนอข้อเรียกร้องให้มีการทบทวนโครงการดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีที่จะมาประชุมคณะรัฐมนตรี (นอกสถานที่) ณ โรงแรมเจ.บี. อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ ร่วมเดินทางมาชุมนุมด้วย ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เดินทางไปเองเพื่อร่วมสังเกตการณ์และชุมนุมด้วย ระหว่างการเดินทาง เมื่อถึงท้องที่อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา เจ้าพนักงานตำรวจตั้งจุดตรวจสกัดบนถนนและทำการตรวจค้นผู้ชุมนุมและรถยนต์ยานพาหนะของผู้ชุมนุมบางส่วน แต่มีผู้ชุมนุมบางส่วนไม่ยอมให้ทำการตรวจค้น จึงมีการเจรจาทันทีระหว่างเจ้าพนักงานตำรวจกับกลุ่มผู้ชุมนุม จนเจ้าพนักงานตำรวจต้องปล่อยให้ขบวนผู้ชุมนุมเดินทางต่อไป ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๓ และกลุ่มผู้ชุมนุม เดินทางมาถึงอำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อเวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา โดยมีรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนำขบวนมาตามถนนเพชรเกษม จนกระทั่งถึงทางเข้าถนนจุติอนุสรณ์ บริเวณวงเวียนน้ำพุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แต่ไม่อาจเดินทางต่อไปยังบริเวณสวนหย่อมใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ อ้างว่าเป็นจุดนัดหมายของกลุ่มผู้ชุมนุมได้ เนื่องจากเจ้าพนักงานตำรวจจัดวางกำลังและแผงเหล็กตั้งวางขวางกั้นบนสะพานจุติบุญสูงอุทิศ ขบวนกลุ่มผู้ชุมนุมจึงหยุดอยู่บนถนนจุติอนุสรณ์ บริเวณเชิงสะพานจุติบุญสูงอุทิศ และมีการเจรจาทันทีระหว่างเจ้าพนักงานตำรวจกับผู้ชุมนุม โดยเจ้าพนักงานตำรวจต้องการให้กลุ่มผู้ชุมนุมใช้บริเวณพื้นที่ว่างข้างธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนเพชรเกษม เป็นที่ชุมนุมแทนบริเวณสวนหย่อมใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. แต่การเจรจาไม่ประสบความสำเร็จ หลังจากนั้นไม่นาน เจ้าพนักงานตำรวจได้ตั้งแถวเพื่อผลักดันกลุ่มผู้ชุมนุมจนเกิดความวุ่นวายขึ้น และเจ้าพนักงานตำรวจได้ดำเนินการสลายการชุมนุม จนกลุ่มผู้ชุมนุมต้องสลายตัวไปในที่สุด และเมื่อศาลปกครองสูงสุดได้นำแผ่นบันทึกข้อมูลภาพและเสียง (แผ่น วี.ซี.ดี.) ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำส่งศาลมาเปิดนายดูแล้วปรากฏภาพเหตุการณ์ในขณะที่กลุ่มผู้ชุมนุมเดินทางมาถึงถนนจุติอนุสรณ์เช่นเดียวกันว่า เมื่อกลุ่มผู้ชุมนุมเดินทางมาถึงถนนจุติอนุสรณ์ บริเวณวงเวียนน้ำพุ แล้ว กลุ่มผู้ชุมนุมไม่สามารถเดินทางต่อไปได้ เนื่องจากเจ้าพนักงานตำรวจได้จัดวางกำลังและแผงเหล็กตั้งวางขวางกั้นบนสะพานจุติบุญสูงอุทิศ กลุ่มผู้ชุมนุมจึงหยุดอยู่บนถนนจุติอนุสรณ์ โดยผู้ชุมนุมบางส่วนนั่งล้อมวงอยู่ใกล้แผงเหล็ก บางส่วนนั่งหรือยืนกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป

/ในบริเวณ...

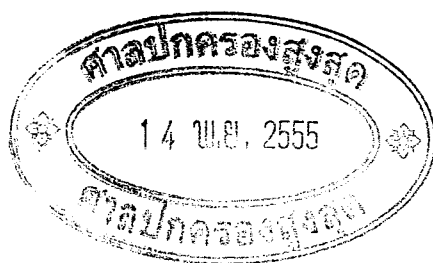
สำเนาถูกต้อง

สืบตำรวจโทหญิง

(ปรีชา นิลพรหม)

ในบริเวณที่ชุมนุม และบางส่วนของพื้นที่นับถือศาสนาอิสลามก็ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และก่อนที่เจ้าพนักงานตำรวจจะเดินอ้อมแผงเหล็กเข้าไปตั้งแถวในบริเวณที่กลุ่มผู้ชุมนุม จับกลุ่มอยู่นั้น ก็ไม่ปรากฏว่ากลุ่มผู้ชุมนุมได้กระทำการใดหรือมีพฤติกรรมใดๆ ที่แสดงให้เห็นว่าจะใช้ความรุนแรงหรือมีการฝ่าแนวแผงเหล็กของเจ้าพนักงานตำรวจ เพื่อจะเข้าไปยัง บริเวณสวนหย่อมใกล้อาคารจอดรถโรงแรมเจ.บี. ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างมาใน คำอุทธรณ์แต่อย่างใด นอกจากนั้น ยังไม่ปรากฏว่ากลุ่มผู้ชุมนุมได้ดำเนินการชุมนุม ในลักษณะยั่วยุหรือส่งเสริมให้เกิดความรุนแรงหรือก่อให้เกิดการจลาจล รวมถึงก่ออันตราย โดยตรงต่อชีวิตร่างกายของประชาชนแต่อย่างใด ดังนั้น การชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ และกลุ่มผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการก่อสร้างท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซ ธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ที่ชุมนุมกันบนถนนจตุรทิศ บริเวณเชิงสะพานจตุรพิธุทิศ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ก่อนที่เจ้าพนักงานตำรวจจะดำเนินการสลายการชุมนุม จึงเป็นการชุมนุมโดยสงบ

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า กลุ่มผู้ชุมนุมมีการรวบรวมคนตั้งแต่สิบคน ขึ้นไปเข้าด้วยกัน มีการจัดตั้งและแกนนำสั่งการอย่างชัดเจน มีสถานที่ตั้ง (ลานหอยเสียบ) ที่มั่นคงและมีระบบรักษาความปลอดภัย ใช้เป็นที่ชักชวนปลุกระดมชาวบ้าน มีเครื่องหมาย บอกฝ่ายในการแต่งกาย มีธงสัญลักษณ์สีแดง เตรียมอาวุธทั้งโดยสภาพและมีใช้โดยสภาพ จำนวนมาก และระดมยานพาหนะเพื่อขนผู้ชุมนุมอย่างเป็นระบบ โดยหลังเกิดเหตุเจ้าหน้าที่ ตำรวจยึดได้อาวุธของกลาง คือ หนังสติ๊กด้ามไม้ จำนวน ๗ อัน พร้อมลูกตะกั่วถ่วงอวน จำนวน ๘๒ ลูก กระไรปลายแหลม จำนวน ๑ อัน มีดสปาดขนาดยาวทั้งตัวมีดและด้าม ๑๐ นิ้ว พร้อมฝัก จำนวน ๑ เล่ม ไม้ไฟคันธง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓ เซนติเมตร ยาว ประมาณ ๑.๕๐ เมตร บางอันเสียมปลายแหลมและดอกตะปูไว้ที่ปลายไม้ จำนวน ๑๗๕ อัน นั้น เห็นว่า เมื่อโครงการก่อสร้างท่อส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย มีผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก และกลุ่มผู้คัดค้านโครงการดังกล่าวได้ร่วมกัน รณรงค์คัดค้านการดำเนินโครงการมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานแล้ว จึงย่อมมีการจัดตั้ง และแกนนำสั่งการที่ชัดเจน มีการเตรียมเรื่องการชุมนุมอย่างเป็นระบบและมีประชาชน เข้าร่วมในการชุมนุมเป็นจำนวนมาก แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากลุ่มแกนนำของผู้ชุมนุม

/ได้มีการ...

สำเนาถูกต้อง

สืบทรวจโท ญญง

(ปริธา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองจำบาก...

ได้มีการเตรียมหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้มีการสะสมอาวุธหรือวางแผนที่จะใช้กำลังในการชุมนุมแต่อย่างใด ส่วนอาวุธของกลางที่เจ้าพนักงานตำรวจยึดได้นั้น ปรากฏว่ามีเพียงหนึ่งสติกด้ามไม้ จำนวน ๗ อัน พร้อมลูกตะกั่วถ่วงอวน จำนวน ๘๒ ลูก และมีดสปาด้า จำนวน ๑ เล่ม เท่านั้น ที่เป็นอาวุธโดยสภาพ ซึ่งมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคนในกลุ่มผู้ชุมนุม จึงเชื่อได้ว่าเป็นการพาอาวุธมาโดยส่วนตัวของผู้ชุมนุมเท่านั้น มิได้เกิดจากการเห็นพ้องต้องกันของแกนนำและผู้ชุมนุมส่วนใหญ่ ส่วนกรรไกร จำนวน ๑ เล่ม และไม้ไผ่คันธง จำนวน ๑๗๕ อัน มิใช่อาวุธโดยสภาพ และข้อเท็จจริงปรากฏตามแผ่นบันทึกข้อมูลภาพและเสียง (แผ่น วิ.ซี.ดี.) ว่ากลุ่มผู้ชุมนุมได้ใช้ไม้ไผ่เป็นคันธงเพื่อถือนำขบวนมาชุมนุม มิใช่เพื่อประโยชน์ที่จะใช้เป็นอาวุธตั้งแต่แรก แต่ได้ใช้เป็นอาวุธหลังจากที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ใช้กำลังเข้าผลักดันเพื่อสลายการชุมนุมแล้ว จึงเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นในขณะนั้นของผู้ชุมนุมแต่ละคนเท่านั้น แต่การที่ผู้ชุมนุมต่อสู้ขัดขวางและทำร้ายเจ้าพนักงานตำรวจได้รับบาดเจ็บหลายคน รวมทั้งทรัพย์สินของทางราชการที่อยู่ในบริเวณที่ชุมนุมถูกทำลายได้รับความเสียหายหลายรายการ ก็เกิดจากการที่เจ้าพนักงานตำรวจใช้กำลังเข้าผลักดันกลุ่มผู้ชุมนุมจนเกิดความวุ่นวายขึ้น มิได้เกิดจากการก่อเหตุของกลุ่มผู้ชุมนุมแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เพียงพอที่จะถือได้ว่าการชุมนุมของกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นการชุมนุมโดยไม่สงบและมีอาวุธ และเมื่อการชุมนุมของกลุ่มผู้คัดค้านโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย เป็นการชุมนุมที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปที่ประสงค์จะคัดค้านโครงการดังกล่าวเข้าร่วมในการชุมนุมได้ การชุมนุมของกลุ่มผู้คัดค้านโครงการก่อสร้างท่าส่งก๊าซและโรงแยกก๊าซธรรมชาติไทย – มาเลเซีย ที่ชุมนุมกันบนถนนจตุรทิศ บริเวณเชิงสะพานจตุรทิศสูงอุทิศ จึงเป็นการชุมนุมสาธารณะ

กรณีจึงมีปัญหาคือต้องพิจารณาประการต่อไปว่า การที่เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการสลายการชุมนุมดังกล่าวเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่กลุ่มผู้ชุมนุมต้องจับกลุ่มชุมนุมกันอยู่บนถนนจตุรทิศเป็นเพราะไม่สามารถเดินทางต่อไปได้ เนื่องจากเจ้าพนักงานตำรวจได้ตั้งจุดสกัดบนสะพานจตุรทิศสูงอุทิศ กลุ่มผู้ชุมนุมจึงมิได้มีเจตนาที่จะปิดกั้นการจราจรบริเวณถนน

ศาลปกครองสูงสุด
14 พ.ย. 2555
สืบตำรวจโทหญิง
/จตุรทิศ...
สำเนาถูกต้อง
(ปริษา นิลพรหม)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

จุดอันตรายจากบริเวณวงเวียนน้ำพุจนถึงสะพานจุดบุญสูงอุทิศ ประกอบกับการสัญจรโดยใช้ถนนจุดอันตรายนี้อาจทำได้แต่แรกแล้ว เพราะเจ้าพนักงานตำรวจได้ตั้งจุดสกัดบนสะพานจุดบุญสูงอุทิศ ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่า การที่เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการสลายการชุมนุมของกลุ่มผู้ชุมนุมบนถนนจุดอันตราย บริเวณเชิงสะพานจุดบุญสูงอุทิศ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนใช้เส้นทางสัญจรบนถนนจุดอันตราย หากแต่รับฟังได้ว่า การสลายการชุมนุมดังกล่าวเพื่อเปิดเส้นทางเข้าออกโรงแรมเจ.บี. ให้แก่คณะรัฐมนตรีที่จะมาประชุมในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ เนื่องจากถนนจุดอันตรายเป็นเส้นทางเดียวที่เจ้าพนักงานตำรวจเปิดให้ใช้เป็นเส้นทางเข้าออกโรงแรมเจ.บี. กรณีจึงถือไม่ได้ว่า การที่เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการสลายการชุมนุมของกลุ่มผู้ชุมนุมบนถนนจุดอันตราย บริเวณเชิงสะพานจุดบุญสูงอุทิศ เป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมเพื่อกู้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และการที่เจ้าพนักงานตำรวจเลือกที่จะใช้มาตรการสลายการชุมนุมเพียงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การเดินทางเข้าออกโรงแรมเจ.บี. ของคณะรัฐมนตรีที่จะมาประชุม ทั้งที่ยังมีเส้นทางเข้าออกโรงแรมเจ.บี. ได้อีกหลายเส้นทาง ย่อมเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ รับรองไว้เกินแก่ความจำเป็น นอกจากนั้นข้อเท็จจริงปรากฏตามภาพเหตุการณ์ในแผ่นบันทึกข้อมูลภาพและเสียง (แผ่น วี.ซี.ดี.) ว่า ขณะที่กลุ่มผู้ชุมนุมจับกลุ่มชุมนุมกันอยู่บริเวณหลังแผงเหล็กกั้นนั้น เจ้าพนักงานตำรวจได้ตั้งแถวเดินอ้อมแผงเหล็กเข้ามายังฝั่งของกลุ่มผู้ชุมนุมและใช้กำลังผลักดันกลุ่มผู้ชุมนุมเพื่อให้สลายตัวพ้นไปจากที่ชุมนุม โดยไม่ปรากฏว่าได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนตามหลักสากลที่ใช้ในการสลายการชุมนุมของประชาชน หรือมีลำดับขั้นตอนจากเบาไปหาหนักตามที่ระบุในแผนแหลมสน ๐๕/๒๕๔๕ และแผนรักษาความสงบ (กรกฎ/๔๕) แต่อย่างใด ดังนั้นการที่เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการสลายการชุมนุมของกลุ่มผู้ชุมนุมดังกล่าว จึงเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้รับความเสียหายโดยไม่อาจใช้เสรีภาพในการชุมนุมต่อไปได้ อันถือได้ว่าเป็นการกระทำละเมิดผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของเจ้าพนักงานตำรวจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็น

/หน่วยงาน...
สำเนาถูกต้อง
 สืบตำรวจโทหญิง
 (ปริยา นิลพรหม)
 เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

หน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานตำรวจอยู่ในสังกัด จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาประการสุดท้ายว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจากการที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ไม่อาจใช้เสรีภาพในการชุมนุมตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด เมื่อเสรีภาพในการชุมนุมเป็นเสรีภาพที่มีความสำคัญซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติรับรองไว้ และการที่เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการสลายการชุมนุมของกลุ่มผู้ชุมนุมบนถนนจตุรสุรณี บริเวณเชิงสะพานจตุรบุญสูงอุทิศ เป็นการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ดังที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น ศาลย่อมวินิจฉัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ได้ตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะของเสรีภาพในการชุมนุมแล้ว จะเห็นได้ว่าบุคคลเพียงคนเดียวมิอาจก่อให้เกิดการชุมนุมสาธารณะได้ ดังนั้น การใช้เสรีภาพข้างต้นจะต้องเกิดจากการที่บุคคลหลายๆ คน มารวมตัวกัน ซึ่งการชุมนุมแต่ละครั้งอาจมีจำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุมที่แตกต่างกันได้โดยไม่อาจจะระบุจำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุมที่แน่นอนได้ การกำหนดค่าสินไหมทดแทนสำหรับการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงเป็นอันละส่วนกันและแตกต่างจากการกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อชดใช้ค่าเสียหายจากการได้รับบาดเจ็บและค่าเสียหายของทรัพย์สินอันเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่สามารถกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ซึ่งถูกกระทำละเมิดเป็นรายบุคคลได้ ดังนั้น การกำหนดค่าสินไหมทดแทนสำหรับการกระทำละเมิดต่อเสรีภาพในการชุมนุมดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคนและบุคคลอื่นๆ

สืบตำรวจโทหญิง

ที่ไม่สามารถ...
จำแนกคดี
 2501
 (ปริธา นิลพรหม)

ที่ไม่สามารถใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้เท่านั้น โดยเป็นดุลพินิจของศาลที่จะพิจารณากำหนดให้ตามความเหมาะสม เมื่อพิเคราะห์ความร้ายแรงแห่งการละเมิดเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบคนแล้ว ศาลปกครองสูงสุดเห็นควรกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเงินรวมกันจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเงินคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น โดยให้ชำระภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำพิพากษา คืบค่าธรรมเนียมศาลแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ ตามส่วนแห่งการชนะคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔ เป็นเงินรวมกันจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดี ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นอกจากที่แก้ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นายชาญชัย แสวงศักดิ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

Yun Lan

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิษณุ วัลบุญ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

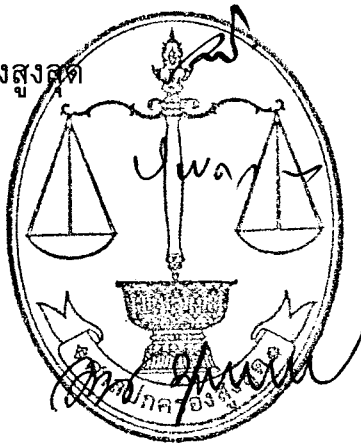
ตุลาการองค์คณะ

นายพนดล เสงเจริญ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุณณกริยาการ

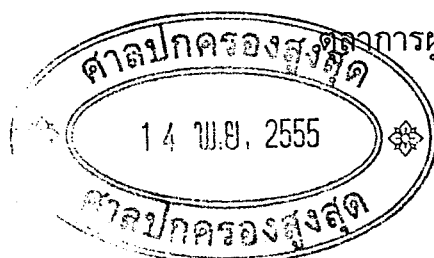
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมศักดิ์ ตันตุมลขาสืบค้น

สืบค้นจากเว็บไซต์

(ปริษา นิลพรหม)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ